

Krajan

Informator krajevne skupnosti Mirna • letnik VIII. • št. 1/2003 • marec 2003 • Izhaja po potrebi

Ob praznovanju mednarodnega Dneva žena kot tudi materinskem dnevu čestitamo vsem krajkankam. Vabimo vas, da si v spremstvu soprogov ali prijateljev ogledate predstavo KUD Svoboda Zalog Transvetstitska svadba - situacijsko komedijo "v enem samem dahu", ki bo v petek, 7. marca, ob 19. uri v domu Partizan na Mirni.

Vsem ženam podarja vstopnico KS Mirna.

CIK

CENTER ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO TREBNJE

Kidričeva 2, 8210 Trebnje

Tel: 07 3482100, fax.: 073482 102

E-mail: info@ciktrebnje.si, www.ciktrebnje.si

Občina Trebnje je leta 1959 ustanovila zavod za izobraževanje odraslih pod imenom LJUDSKA UNIVERZA. Leta 1977 se je zavod preimenoval v CENTER ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO TREBNJE (CIK), priključili pa sta se Knjižnica Pavla Golie in Glasbena šola, ki je postala samostojen javni zavod leta 1993. Leta 1994 se je priključila Galerija likovnih samorastnikov, v letošnjem letu bo postala samostojen javni zavod tudi Knjižnica Pavla Golie.

V letu 1991 je CIK prevzel v upravljanje zgradbo na Kidričevi 2, Trebnje, kjer se opravlja dejavnost izobraževanja odraslih in knjižnice. V **desetih letih je CIK temeljito obnovil zgradbo in jo tudi nadgradil**. Zamenjali so kritino na kopalnici, preuredili kurilnico na tekoče gorivo, preuredili sanitarije in kopalnice v telovadnici in v I. nadstropju, v celoti adaptirali stare in nove prostore v knjižnici, nadgradili zgradbo in pridobili za izobraževanje 720 m², klasično učilnico preuredili v specialno učilnico za kemijo in biologijo, montirali klimatske naprave v II. nadstropju, uredili dodatna parkirišča, zamenjali vhodna vrata in steklene stene v I. nadstropju in okna na severni strani zgradbe. Vse prostore, kjer so

bile pisarne, so po izpraznitvi temeljito adaptirali in jih ponovno namenili izobraževanju.

CIK je danes v Občini Trebnje izobraževalno, svetovalno, informacijsko in pospeševalno središče za izobraževanje odraslih. Izobraževanje izvajajo v sodobno opremljenih prostorih. V vseh učilnicah je možen dostop na **Internet** z uporabo ADSL priključka. V skupnih prostorih imajo slušatelji in občani ves dan na razpolago računalnik z dostopom na Internet, v **središču za samostojno učenje** pa se obiskovalci lahko učijo tujih jezikov in računalništva.

Glede na to, da v občini ni drugih prostorov, v zgradbi CIK usposablja svoje zaposlene tudi različna podjetja, Urad za delo, Kmetijsko pospeševalna služba, Upravna enota in drugi.

V okolju je še veliko prebivalcev brez dokončane **osnovne šole**. To šolanje je brezplačno. Udeleženci opravijo v enem letu dva razreda. Večina se jih po končani osnovni šoli odloči za nadaljnje šolanje na CIK ali v drugih ustanovah. V zadnjih desetih letih izvajajo tudi osnovno šolo za Rome. Ta šola je zasnovana na nekoliko drugačen način, saj je izobraževanje Romov dokaj zahtevno.

Med izobraževalnimi programi, ki jih izvajajo je največ **šolskih programov**. V tem šolskem letu imajo v programu poleg osnovne šole in Visoke poslovne šole Ekonomske Fakultete (EF) Ljubljana, še **16 programov za pridobitev izobrazbe**. Pripravljajo pa še dva nova programa. V zadnjih desetih letih so izvedli več kot 20 različnih programov za pridobitev izobrazbe, v katere je bilo letno vključenih tudi preko 600 slušateljev. Od leta 1999 dalje se v teh programih izobražuje **povprečno 400 slušateljev**. Programe, ki se izvajajo vsako leto, so na MŠZŠ verificirali sami, šolske programe, ki se izvajajo občasno ali samo enkrat, izvajajo kot dislociran oddelek druge šole. Tako sodelujejo s ŠC Novo mesto, CDI Univerzum, EDC Kranj in EF Ljubljana, v preteklih letih pa so sodelovali še z Lesarsko šolo Škofja Loka, Trgovsko šolo, Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo in Agroživilsko šolo Ljubljana, Pedagoško fakulteto Maribor in Višjo upravno šolo Ljubljana. V preteklem šolskem letu so prvič izvedli tudi poklicno maturo, katere rezultati so bili v okviru slovenskega povprečja. Organizacija predavanj in izpitov omogoča, da se kandidati tudi med letom lahko vključijo v vse programe za pridobitev izobrazbe.

V Sloveniji je potrjenih že kar nekaj katalogov znanj za pridobitev **nacionalne poklicne kvalifikacije**. CIK Trebnje že pripravlja programe usposabljanja za pridobitev poklicnih kvalifikacij, kot so maser, pediker, socialni oskrbovalec, vzdrževalec cest in različnih poklicnih kvalifikacij s področja kmetijstva in čebelarstva.

Izvajajo tudi visoko poslovno šolo EF, **kot študij na daljavo**. V zadnjem času se za tak način izobraževanja odloča vedno več ljudi, saj omogoča študentom lažjo koordinacijo študijskih in drugih obveznosti. Študent ob začetku izvajanja posameznega predmeta prejme študijsko

Gospa Darinka Tomplak

Množični obisk »delavnic« za člane Univerze za tretje življenjsko obdobje

gradivo, navodila o načinu dela pri predmetu ter urnik skupinskih srečanj in individualnih konzultacij z učiteljem in mentorjem. Po uspešno zaključenem študiju študent pridobi naziv diplomirani ekonomist.

V izobraževalni ponudbi nimajo le šolskih programov ampak izvajajo tudi različne programe **usposabljanja in izpopolnjevanja**. V zadnjih letih je naraslo število **jezikovnih tečajev**. Izvajajo tečaje nemščine, angleščine in italijanščine. Celotni program obsega pet stopenj, in sicer osnovna raven tri stopnje ter višja raven pet stopenj. Izvajajo tudi **računalniške tečaje** v sodobni računalniški učilnici. Pripravljajo se na izvajanje usposabljanja za pridobitev **evropskega računalniškega spričevala ECDL**. Vsakdo, ki pridobi spričevalo ECDL, pridobi s tem »računalniški potni list«, ki potrjuje, da zna uporabljati osebni računalnik. Spričevalo velja v deželah Evropske skupnosti, uvajati pa so ga začeli tudi na drugih kontinentih.

Že peto leto deluje v okviru CIK Trebnje **Univerza za tretje življenjsko obdobje (UTŽO)**, ki šteje 277 članov. Člani se učijo v **krožkih**, kot so nemščina, angleščina, računalništvo, likovni krožek, zdravilna zelišča, zdrava rekreacija in drugi. Krožki so v različnih krajih v občini, nov krožek prične z delom takoj, ko se zbere vsaj 6 članov. Vsak tork organizirajo na CIK Trebnje **delavnico**, ki je namenjena vsem članom. Te delavnice vodijo priznani strokovnjaki iz različnih strok. Poleg učenja je v UTŽO zelo pomembno tudi **druženje**. Vsi, ki jih zanima tovrstno učenje, se lahko včlanijo na CIK, kjer jih bodo podrobno informirali o delovanju UTŽO.

Vsekakor CIK Trebnje s svojo izobraževalno

dejavnostjo prispeva k razvoju človeških virov v občini in tudi v regiji. V šolskem letu 2001/02 je bilo v različne izobraževalne programe, teh je bilo 32, vključenih 2817 udeležencev, izvedenih je bilo 19.866 izobraževalnih ur, osnovno, poklicno in srednjo šolo je **končalo 108 udeležencev**.

Enota **Knjižnica Pavla Golie** deluje na sedežu v Trebnjem in na izposojevališčih na Mirni, v Šentrupertu in v Mokronogu. Na Mirni je knjižnica odprta ob torkih od 15.00 do 18.00 ure v prostorih »Partizana«. Knjižnica na Mirni ima 4800 enot knjižnega gradiva, na željo bralcev pa knjižničar dostavi tudi iskano knjigo iz Trebnjega. Mirna je drugi največji kraj v občini. Po normativih bi morala imeti knjižnica **150 m²** površine, sedanjí prostori (48 m²) so na neprimerni lokaciji in v zelo slabem stanju. Nujno bi bilo potrebno poskati drugo lokacijo in knjižnico preko **Interneta povezati v sistem COBISS**. Neugodne razmere prav gotovo vplivajo tudi na število članov, saj naj bi jih bilo preko 300, sedaj jih je **le 130**, v celotni občini 3929, v Šentrupertu 170 in v Mokronogu 150. V skladu z Zakonom o knjižničarstvu naj bi knjižnice v Sloveniji izpolnile materialne in kadrovske pogoje v roku treh let. **Letna rast izposoje** za celotno občino je 30 %. Podatek, o katerem bi bilo dobro razmisliti: »v Trebnjem je letna izposoja 147.200 enot, v Šentrupertu 10.000 enot, v Mokronogu 6.000 enot in na **Mirni 3000 enot**.«

V okviru CIK deluje tudi **Galerija likovnih samorastnikov Trebnje**. Letos bo organiziran že **36. Mednarodni tabor likovnih samorastnikov**. Od leta 1968, ko so se v Trebnjem prvič zbrali likovni samorastniki pa do letos, je na taboru ustvarjalo preko 200 umetnikov iz več

kot 30 držav Evrope, Azije, Afrike ter severne in Latinske Amerike. V Galeriji je **shranjeno 800 slik in skulptur**, ki so jih umetniki ustvarili na likovnih srečanjih. Žal pa je zaradi prostorske stiske **na stalni razstavi razstavljenih le 240 likovnih del**. Večina te tako bogate zbirke je v skladišču. Na svetovni razstavi naivne umetnosti v Brnu leta 1994, ki je bila pod pokroviteljstvom UNESCO, je galerija za svojo predstavitev dobila posebno priznanje mednarodne žirije. Sprehod po galeriji »med tako barvno drznimi in živimi podobami, ki te v hipu prevzamejo«, kot je v knjigo zapisal obiskovalec iz daljne Japonske, je resnično prijetno doživetje. Galerijo si je možno ogledati vsak dan, le najaviti se morate na telefon CIK-a.

Možen je vpis v naslednje srednješolske programe:

- trgovec
- kuhar, natakar
- bolničar - negovalec
- vrtnar, cvetličar
- pečar, slikopleskar
- voznik
- klepar - krovec
- ekonomski tehnik
- gostinski tehnik
- upravni tehnik - 3., 4. letnik
- turistični tehnik
- vzgojitelj predšolskih otrok
- ekonomsko komercialni tehnik
- strojni tehnik
- visoka poslovna šola EF Ljubljana

Informacije: (07/ 34 82 100;
www.ciktrebnje.si

Še vedno se lahko vključite v naslednje tečaje:

- jezikovni - angleščina, nemščina, italijanščina
- računalništvo - windows, word, excel, power point, internet in elektronska pošta
- vodenje poslovnih knjig
- usposabljanje za računovodstvo
- higienski minimum
- voznik villičarja
- upravljalec težke gradbene mehanizacije
- upravljalec avto - in mostnih dvigal
- varstvo pri delu
- voditelj čolnov
- kuhanje
- šivanje

Informacije: (07/ 34 82 100;
www.ciktrebnje.si

Tako izgleda uspešen zaključek gostinske šole

IZ DELA SVETA KS IN NJENIH ORGANOV

3. SEJA SVETA KS
MIRNA

je bila 13. 01. 2003 ob 19.30 uri
Udeležili so se je vsi člani sveta.

Sklenili smo:

1. Problematiko v zvezi s čistilno napravo predamo odvetnikom pisarne Zdolšek. Predsednik in podpredsednik bosta ob pomoči pristojnih občinskih služb v sporu med GOP d. o. o. in KS Mirna zastopala interese krajanov.
2. Kljub planu dela zimske službe je zaradi velike količine snega prišlo do zastojev pri čiščenju cest. Cestno podjetje upošteva namreč svoj plan dela, po njem pa pridejo za pluzenje in posipavanje naše ceste nekoliko pozneje na vrsto. Zato bomo tako Cestno podjetje kot Komunalo zaprosili, naj pluzijo ceste z nekoliko bolj spuščnim plugom. Dodatno posujemo še ceste Brezovica-Ševnica - Škrjanče, poskrbimo za pluzenje proti Cirkniku, za čiščenje posameznih odsekov na Mirni pa angažiramo še krajane.
3. Predsednik in člani sveta KS se bomo sestali s krajanji v volilnih enotah, kjer smo bili izvoljeni, da bi se dogovorili o njihovih potrebah in možnostih za reševanje morebitnih problemov. Terminski plan bo izdelal predsednik, člani sveta poskrbimo za prostor, kjer bodo srečanja, krajane pa obvestimo s pisnimi vabilii.
4. Zanimanje krajanov za morebitna vlaganja v javno telefonijo so velika. Arhiv KS Mirna je žal pomanjkljiv in ne moremo ustreči vsem, ki bi želeli dokumentacijo o plačilu telefonskega priključka. Na arhiv Telekom, ki je podatke dobil od tedanje Pošte, bomo naslovili prošnjo, da nam pošlje seznam naročnikov iz območja naše KS, ki so upravičeni do povrnitve denarja. Gotovo pa med krajanji obstajajo tudi še podatki o vložnem delu, ki se je obračunalo ob višini prispevka za priključek.

V inventurno komisijo imenujemo J. Bračka, V. Kolenca in B. Kraljevič.

Komisija za šport pripravi do naslednje seje sveta predlog za delitev sredstev posameznim društvom (V. Kolenc)

Plan potrebnih sredstev pripravi tudi komisija za kulturo (N. Borštnar)

Prošnji KUD Emil Adamič Mokronog ne moremo ugoditi, saj smo zaradi okrnjenih sredstev sprejeli stališče, da podpiramo le društva naše KS in morebitne kulturne izmenjave.

Smučarskemu društvu Zabrdje, v okviru katerega deluje 70 skakalcev, odobrimo za pomoč pri organizaciji skokov 100.000,00 SIT.

V Krajanu objavimo občinski odlok o čiščenju cest, kmetijskih strojev, da bi krajane spomnili nekaterih dolžnosti.

B. K.

NOVOLETNA
RAZŠIRJENA
SEJA SVETA KS
MIRNA

V prostorih gostilne Bukovec so se 16. decembra 2002 na povabilo novega predsednika KS Mirna, Dušana Skerbiša, zbrali svetniki KS, direktorji in vodilni delavci najpomembnejših podjetij v kraju, kot tudi nekateri vplivni krajanji, med njimi tudi "naši" svetniki občinskega sveta. Namen srečanja je bil medsebojno spoznavanje in povezave ter predlogi usmeritev v program, s katerim bi vsem krajanom omogočili kakovitejšo življenje v tem prostoru. Kot pomoč za odgovore "iz prve roke" sta bili povabljeni tudi predstavnici Občine. Gospa **Branka Kržič** z Oddelka za družbene dejavnosti je nekaj besed namenila obnovi Lanšpreža, pridobitvi novih prostorov za knjižnico ter koči na Debencu, ki je bila pred zadnjo "nacionalizacijo" last družstva Partizan, sedaj pa je njen lastnik Občina. Opozorila je tudi na pozorno spremljanje razpisov za pridobitev sredstev, ki jih država namena za te dejavnosti.

Gospa **Vida Šuštaršič** (Oddelek za okolje in prostor pri Občini Trebnje) je pojasnila, da bo treba prostor za obrtno cono pridobiti (verjetno) na lokaciji od Grede poti Zapužam, saj se na do sedaj predvideni lokaciji z lastniki zemljišč (pod cesto proti Sotli) ne morejo dogovoriti o odkupu parcel. Osnutek gradbenih načrtov za individualno gradnjo v letu 2003 (Šokolska ulica) bo pripravljen prve mesece v tem letu.

Gospod **Janez Kovačič** je spomnil, da bo v letu 2003 svetovni kongres čebelarjev v Sloveniji. Pričakujejo 8 000 gostov. Večja skupina čebelarjev (trije avtobusi) si bo ogledala Lanšprež, zato je prav, da se ga do takrat primerno uredi. Kovačič se je dotaknil problema z vodooskrbo, saj še več kot 80 krajanov nima tekoče pitne vode.

Mirska kanalizacija je brez razbremenilnikov, zato občasno poplavljanje čistilne naprave povzroča onesnaževanje reke Mirne.

Železniški prehodi so neurejeni in ogrožajo varnost krajanov.

Vztrajati je treba, da Elektro Krško uredi kabelski napajalni sistem od Sv. Helene do Mirne, kar ima že več let v programu.

Kopališče (bazen) je občinskega pomena in skupaj z gradom tvori celoto. Treba ga je čimprej primerno varno usposobiti.

Oglasil se je tudi sedaj že bivši kandidat za župana, g. **Alojz Kastelic**, ki je sicer naš krajan (Zagorica). Predlagal je, da se vse tri krajevne skupnosti mirnske doline tesneje povežejo vsaj na področju športa in kulture. Dejal je, da bodo vsi občinski svetniki prispevali k hitrejšemu reševanju problemov, vendar mora biti tudi KS aktivna.

Razpravljalo je še nekaj prisotnih in tako posredovalo nekaj koristnih predlogov in mnenj. Morda še najbolj skrb zbujajoče je dejstvo, ki ga je izpostavil komandir policijske postaje Trebnje, g. **Edo Fišter**: na območju Mirne (Partizan) se pojavlja vse več prepovedanih drog. Predlagal je učinkovito sodelovanje krajanov s policijo.

D. Z.

KS se je za prizadevno delo dr. Marka Marina »oddolžila« s šopkom cvetja

»Naši občinski svetniki« Od leve: Edo Kastelic, Stanko Cvelbar ml., Alojz Kastelic, Janez Kovačič, Jože Tomsič. Manjka Franc Jevnikar. Kaj lahko storijo za Mirno?

ZANIMIVOSTI

PREBUJALI SMO SPEČO LEPOTICO

Kljub popoldanskemu deževnemu vremenu na silvestrov dan se je uro pred polnočjo zbralo pred domom Partizan lepo število Mirčanov, da bi tako že drugo leto zapored praznovali prehod v novo leto s pohodom na mirnski grad. Pred domom Partizan smo se lahko oskrbeli z baklami, se okrepčali s čajem ali kuhanim vinom, tik pred polnočjo pa se je pričel pohod proti gradu. Polnoč nas je doletela sredi poti, kjer smo si voščili "sreče in zdravja", nato pa smo lahko opazovali ognjemet, ki se je odvijal na grajski ploščadi, tako da je bila Speča lepota še veliko lepša. Na gradu nas je sprejel prof. dr. Marko Marin, ki nam je tudi izrekel najlepše želje in nas pogostil kot pravi graščak. Tudi na gradu smo si izmenjali voščila in želje za najlepše leto 2003, najbolj navdušeni pa so tudi zapeli. Neglede na nekatere organizacijske pomanjkljivosti, predvsem smo pogrešali glasbo, sem prepričan, da bomo noveletni pohod organizirali tudi konec letošnjega leta, le da se bomo tokrat nanj boljše pripravili, tako da bi resnično postal tradicionalen.

D. S.

Novoletni shod na gradu

DELO DRUŠTEV

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO SELO PRI MIRNI

Prostovoljno gasilsko društvo ima na našem območju že dolgoletno tradicijo.

Prvi ustanovni zbor društva je bil sklican 05. 08. 1923. Za načelnika društva je bil izvoljen posestnik Jožef Kaferle s Sela. Pred tem je že od leta 1920 delovala na tem področju gasilska desetica in po zapiskih pri GZ Trebnje se šteje to leto tudi za uradno priznan začetek delovanja PGD Selo pri Mirni. Društvo deluje na območju vasi Selo pri Mirni, Migolica, Migolska Gora, Sajenice in Selska Gora.

V letih delovanja je društvo doživelo vzpone in padce. Vedno pa je povezovalo ljudi na tem območju. Znali so si s skupnimi močmi prizadevati za varstvo pred požari, poprijeti za delo in že leta 1925 je društvo dogradilo stolp ob gasilski orodjarni, ki je stala utesnjena sredi vasi.

Za uspešno delovanje društva je društvo kupovalo opremo in leta 1938 zamenjalo staro brizgalno z novo Rosenbauerico. Leta 1970 je društvo ob svoji petdesetletnici pod poveljstvom Franca Kirma, Selo 3 priredilo proslavo in razvilo društveni prapor. Napredek in potrebe po čim večji mobilnosti so leta 1975 botrovale nakupu prvega motornega gasilskega vozila IMV in kasneje leta 1984 še zamenjavi motorne brizgalne.

Vsa leta je društvu primanjkovalo prostora za normalen razvoj in delovanje. Toda društvo je bilo potrebno za skupnost in je kljub težavam ob delu nekaterih zagnancev preživelo.

Dokumenti in zapiski o delovanju društva so se izgubili in prve zapiske nam je uspelo

90-letni veteran Slavko Kirm in najmlajši član 7 letni Florijan Sladič

vrniti v arhiv šele leta 2000. Zato so si že dolgo leta člani želeli novih prostorov.

Leta 1988 je prisluhnil potrebam gasilcev Mirko Iltnikar in podaril društvu zemljišče ob cesti med vasi Sajenice in Selo.

Izvoljen je bil gradbeni odbor v sestavi: Anton Dim, Mari Logar, Janez Kašič, Marko Belentin, Stane Krištof, Franc Rebernik in Srečko Križnik. Skrbeli so za usklajevanje in pravičen potek gradbenih del, tajnica Mari

Logar pa je vložila ogromno časa in energije v urejanje papirjev in dokumentacije, ki je bila potrebna za nov gasilni dom in kasneje za nakup novega gasilskega vozila.

Člani so 1989. leta pričeli z gradnjo doma in občni zbor v januarju 1993 je že potekal v novih prostorih društva. Dom je dobil končno podobo s fasado v septembru 1994. Gasilski dom je bil dograjen tudi ob pomoči širše družbene skupnosti.

Dotrajano gasilsko vozilo smo leta 1997, ob pomoči GZ Trebnje, krajanov in vseh, ki so pomagali s prostovoljnimi prispevki zamenjali za vozilo Mercedes Benz. Vozilu smo dodali še prikolico, ki je opremljena z vso potrebno gasilsko opremo.

Gasilsko društvo je leta 2000 slovesno praznovalo osemdesetletnico in s pomočjo sponzorjev izdalo bilten o delovanju društva. Na slavnostni prireditvi so bila podeljena priznanja in odlikovanja GZ Slovenije, plakete gasilskim veteranom, odlikovanja GZ Trebnje in starostne značke za prizadevno delo v društvu.

Vključevanje mladih v gasilske vrste je bila ena važnejših nalog vseh članov društva. Imeli smo srečo, da smo imeli vedno v svojih vrstah člane, kot je bil leta 1979 izvoljen predsednik in za tem poveljnik društva Ivan Sladič ter njegovi nasledniki, ki so bili pripravljeni mlade naučiti veščin gasilstva in jim prenesti svoje znanje. V letu 1996 smo ustanovili mladinsko komisijo z mentorjem Gordanom Sladičem in pomočnikom mentorjem Igorjem Reboljem ter se vključili v delo mladine pri GZ Trebnje.

Mladina uspešno sodeluje na tekmovanjih, udeležuje se letovanj na morju in pohodov, ki jih pripravi gasilska mladina pri GZ in mladinska komisija društva. V minulem letu je kar osem mladih na letovanju v Savudriji pokazalo svoje znanje iz požarne samozaščite in osvojilo zlato značko.

Ni samo delo to, kar nas druži. Več let že pripravljamo letno veselico s srečolovom, ki nam da novih moči in veselja za nadaljnje delo in zadovoljni smo, da je udeležba vedno velika. Nekajkrat smo se udeležili srečanj vasi oz. krajev, ki imajo v svojem imenu besedo Selo, Sela, Sele. Srečanja potekajo zadnjo soboto v juniju. Prvič je bilo to srečanje gasilskih društev v kraju Selu v Prekmurju. Udeležilo se ga je le nekaj naših članov. Lanskoletnega srečanja v vasi Selo pri Robu se nas je udeležilo že preko sedemdeset krajanov z našega območja, pretežno članov društva z družinami. Letos bo to srečanje spet v vasi Selo v Prekmurju.

PGD Selo pri Mirni je v nedeljo, 26. 01. 2003, pripravili svoj redni letni občni zbor. Poleg članov društva so se zbora udeležili tudi predsednik KS Mirna g. Dušan Skerbiš, predstavnik gasilske zveze g. Anžlovar, predstavnik PGD Mirna g. Marn ter sektorski poveljnik g. Starič.

Organi društva so podali svoja poročila, ki so jih člani sprejeli in jih potrdili.

Predsednik društva Miran Križnik je predstavil plan dela društva za leto 2003. Potrebno je dokončati montažo lesene obloge pri napušču, urediti pisarno za potrebe društva, kupiti monitor, obnoviti fasado, urediti zunanjo okolico doma z asfaltiranjem dvorišča. Mlade in ostale gasilske pripravnike bo potrebno vključiti v izobraževalni proces, da se sproti seznanjamo z novostmi na področju požarne varnosti. Komisija za mladino bo pripravila predavanja za mladino s področ-

Ob 80 - letnici društva

ja požarne samozaščite in mladincem ter pionirjem omogočila, da si priborijo brnaste, srebrne ali zlate značke. Zaželeno je, da se čim več članov odloči za nakup slavnostne uniforme, društvo bo krilo polovico cene ob nakupu.

Letos je volilno leto, zato se je upravni odbor skupaj s kandidacijsko in volilno komisijo potrudil, da je kandidate za novi upravni odbor izbral še posebno skrbno.

Vsi dobro vemo, da je za uspešno delovanje društva potrebna dobra ekipa, ki se kali s skupnim delom in si prizadeva za razvoj skupnih ciljev.

Novi poveljnik društva je Janez Sladič. Predsednik Miran Križnik, blagajničarka Cirila Kirm in tajnik Igor Zaplotnik pa so ponovno izvoljeni.

Mladinsko komisijo bo naslednjih pet let vodil Igor Rebolj, Stane Krištof komisijo veteranov, komisijo za žene Marinka Sladič, komisijo za zgodovino požarnega varstva in kulturo Srečko Križnik, komisijo za odlikovanja pa Alojz Rebernik. Prisotni so potrdili tudi

člane nadzornega odbora in častnega razsodišča.

Za komisije pri GZ Trebnje je društvo predlagalo svoja člana. V komisijo za žene je predlagala Marija Logar in v mladinsko komisijo Tomaž Kirm.

Predstavnik GZ Trebnje je predal mladincem zlate značke za opravljen izpit iz požarne samozaščite. Priznanja in starostne značke za desetletno delo so dobili Mitja Grm, Suzana Lah, Damjana Kirm, Darja Zakrajšek in Žiga Zaplotnik.

V svoje vrste smo sprejeli tudi tri nove člane. Na zboru so prebrali in podpisali slovesno pristopno izjavo Viljemina Gracar, Rafael Gracar in stoti član društva prvošolec Florijan Sladič. Najmlajšemu je ob vstopu v članske vrste poleg ostalih čestital in se z njim fotografiral najstarejši član društva devetdesetletni veteran Slavko Kirm.

Občni zbor društva smo zaključili v prijetnem druženju, nekateri pa so se ob zvokih harmonike tudi zavrteli.

Igor Zaplotnik

OBČNI ZBOR PGD ŠEVNICA

Gasilci PGD Ševnica smo se 15. 02. 2003 zbrali na rednem občnem zboru društva. Poleg naših gasilcev so se našega občnega zbora udeležili gostje iz sosednjih društev v sektorju, predstavnik GZ Trebnje Anton Strah, sektorski poveljnik, predsednik KS Dušan Skerbiš in Gregorič Brane.

Gasilci smo podali poročilo za zadnje petletno obdobje, ki je bilo za nas zelo uspešno. Postavili pa smo si tudi cilje za prihodnje petletno obdobje. Poleg tega pa smo izvolili organe društva in novo vodstvo. Posebnih sprememb v organih in vodstvu društva volitve niso prinesle, se pa je vodstvo društva zavzelo, da še naprej tako dobro sodeluje s KS, krajanji, sosednjimi društvi, GZ Trebnje,... Ob koncu občnega zbora smo sklenili, da v letošnjem letu dogradimo v vozilo visokotlačno črpalko in pripravimo vse potrebno za začetek del na dvorišču, ki bo služil kot večnamenski prostor za potrebe naše mladine in gasilcev. Zahvalili smo se vsem gasilcem, ki so sodelovali pri delu v minulem petletnem obdobju, nekaterim pa smo podelili odlikovanja in pisne zahvale.

PGD ŠEVNICA

GASILSKA TAKTIČNA VAJA »SELO 2002«

Vsako leto se v mesecu oktobru, ki je mesec požarne varnosti, izvajajo različne operativne in preventivne gasilske aktivnosti. Namen teh aktivnosti je povečanje požarne varnosti ter usposabljanje članov za opravljanje nalog zaščite in reševanja ljudi in premoženja ob požarih, naravnih in ostalih nesrečah. Tudi v našem požarnem sektorju poleg drugih aktivnosti, ki potekajo po posameznih društvih, organiziramo skupno vajo, na kateri sodelujejo vsa društva našega sektorja. Vaja se izvede vsako leto na območju drugega društva. Tako udeleženci vaje spoznavajo možnosti za uspešno intervencijo tudi izven svojega območja. V letu 2002 je bila vaja izvedena v kraju Selo pri Mirni. Namen vaje je bil usposabljanje gasilskih enot za opravljanje nalog zaščite in reševanja ljudi in premoženja v primeru požara na gospodarskem objektu, preverjanje usposobljenosti članstva in opreme za tovrstne intervencije ter skupni nastop posameznih enot, preverjanje delovanja radijskih zvez in alarmnega sistema, spoznavanje možnosti odvzema požarne vode in količine požarne vode, ki bi bila na razpolago v primeru intervencije.

Predpostavka za vajo je bil večji požar na gospodarskem poslopiju, iz katerega je potrebno rešiti ponesrečenca, ki je ostal v poslopiju. Po alarmu, ki ga je izvedel regijski center za obveščanje Novo mesto (112) 27. 10. 2002 ob 8.45 uri, so vse enote izpeljale s svojimi intervencijskimi vozili iz gasilnih domov. Takoj po izvozu so bile vzpostavljene radijske povezave z RCO Novo mesto, z vodo vaje in vodji posameznih enot. Vodja enote PGD Selo, ki je prva prispela na kraj požara, je ocenil situacijo in odredil omejitve

K sreči je bila vaja

širjenja požara in zaščito okoliških objektov z izvedbo tridelnega napada z motorno brizgalno in odvzemom vode iz hidranta. Enota PGD Mirna, ki je prispela druga, se je opremila z aparati za zaščito dihal, izvedla notranji napad z odvzemom vode iz gasilskega vozila - cisterne. Ob tem se je ugotovilo, da je v prostoru ponesrečenec, ki ga je potrebno čim prej rešiti, ker je njegovo življenje močno ogroženo zaradi vročine in strupenih plinov. Enota PGD Ševnica, ki je že bila v bližini požarišča, je bila po radijski postaji obveščena, naj se opremi za reševanje ponesrečenca in takoj po prihodu to nalogo tudi uspešno opravi. Enota PGD

Volčje Njive pa je bila zadolžena za napajanje GVC s požarno vodo iz bližnjih vodnjakov. Po analizi vaje je bilo ugotovljeno, da so vse enote uspešno opravile svoje naloge in dokazale, da lahko z združenim in strokovnim pristopom opravljamo tudi zahtevnejše naloge s področja zaščite in reševanja ljudi in premoženja v primeru požarov, naravnih in ostalih nesreč, čeprav je naša oprema že dokaj zastarela in skromna, finančnih sredstev za boljšo in novejšo pa nam vedno primanjkuje.

Poveljnik sektorja
Anton Starič

LOVCI IMAJO NOVO VODSTVO

Na občnem zboru Lovske družine Mirna, ki je bil 2. februarja, smo lovci pregledali delo v preteklem letu. Splošna ugotovitev je

bila, da smo poslovali dobro in uspešno realizirali letni gospodarski načrt za leto 2002. Tako smo v lovišču opravili dela v vrednosti

1.220.000,00 SIT, organizirali strelske prireditve ter temeljito obnovili lovsko kočo (zamenjava strešne kritine, nadkritje vhoda, pleskanje oken, vrat in fasade,...). Ob tem smo izpolnili letni načrt gospodarjenja z divjadjo in sicer: iz lovišča je bilo izvezitih 93 kosov srnjadi (četrtnina je bilo povozov, izgub zaradi klateških psov, bolezni), uplenili smo 13 divjih prašičev, 45 lisic, 2 jazbeca (promet), 1 zajca in 2 racmana.

Na občnem zboru je bil izvoljen nov upravni odbor: na spodnji fotografiji od leve: Branko Smolič, Robert Pavlin, Franci Ostanek, Stane Smolič - starešina, Jože Šepic, Alojz Starič, Branko Lokar, ki so prevzeli tudi zaupane funkcije. Sprejeli smo tudi finančni plan in plan gospodarjenja z divjadjo za tekoče leto. Medse smo sprejeli tudi novega pripravnika, trije mladi lovci so svečano zaprisegli in podpisali Etični kodeks slovenskega lovca.

Zaslужni lovci so prejeli odlikovanja.

D. Z.

Člani novega UO LD Mirna

POZNAME SOSEDO?

MARI LOGAR

"Dober sosed je boljši kakor deset stricev". Sem s slovenskim pregovorom začel telefonski pogovor z Mari Logarjevo iz Migolice. "Mari, bi bila moj 'sosed' v Krajanu?", sem duhovičil naprej. Bil sem trdno prepričan, da bo Mari takoj "za", saj jo poznam po tem, da rad ustreže vsem, ki potrebujejo njeno pomoč, to pa so predvsem bolni, ostareli in ljudje, ki se znajdejo v stiskah, takšnih ali drugačnih. Mari je sicer vljudno, vendar odločno odgovorila, da rada vidi, da pridem na kozarček, da pa si jo kot "sosedo" v Krajanu lahko mirne duše izbršem iz glave. Uporabil sem vso svojo sposobnost prepričevanja, vendar brezuspešno. "Odtajala" se je šele naslednji dan. Seveda ima svoje razloge za nekakšno nejevoljo, saj je že na začetku najinega razgovora prizadeto omenila, da je nekaj (sicer redkih) ljudi, ki ji namerno, vendar neupravičeno, podtikajo reči, kakršnih ni nikdar odobraval, kaj šele, da bi jih opravljala.

Njen monolog sem s težavo preusmeril v lažjo temo: spomine na otroška in mladostniška leta.

"Rojena sem bila ob koncu prvega leta druge svetovne vojne na Cirkniku pri Mirni. Že v rani mladosti smo otroci, bili smo štirje, izgubili očeta, mama pa moža. Živelimo v veliki revščini. Kot 12 - 13 letna šolarka sem morala po obvestilu, ki mi ga je mama pustila kar na ravnilu ali deski, napreči vola in z vozom priti v gozd ali na polje, kjer je mama pripravljala drva, steljo, seno.... Težko fizično delo je bilo tudi nošenje polnih naramnih košev po cirkniških vzpetinah. Toliko sem jih znosila iz dolin, da mislim, da bi bila neprekinjena vrsta koš do koša dolga od Zagreba do Trsta. Za golo preživetje smo nabirali tudi borovnice, gobe in vse, za kar smo lahko iztržili kak dinar".

Krajan: Mari, kako pa si preživela deklška leta tja do omočitve?

Mari: "Po dokončani osnovni šoli sem imela veliko željo po nadaljnjem šolanju in študij, vendar z našo revščino vsem otrokom to ni bilo dano. Tako sem poprijela za vsako delo, ki se mi je ponudilo. Ob tem sem opravila tečaj za kuharico in nato še uspešno zaključila šiviljski tečaj. S temi deli sem nekako preživela in se leta 1960 poročila."

Krajan: Verjetno ti je bilo v dvoje lepše, predvsem pa lažje. Kako ocenjuješ to obdobje tvojega razgibanega življenja?

Mari: "Nekoliko bom zamenjala tvoj vrstni red. Seveda mi je bilo v dvoje in kmalu zatem v četvero predvsem lepše in šele nato lažje. Ob dveh otrocih in eni skromni plači sva z

možem kupila skromno staro hišico v Migolici in jo začela preurejati. K sreči sem se leta 1970 zaposlila v Osnovni šoli na Mirni. Ob delu sem končala šolo za varuhinje v Novem mestu, uspelo pa mi je opraviti tudi šoferski izpit. Z mojim Jožetom sva kupila "fičota" in tudi nasploh nekoliko lažje zaživela.

Medtem sta otroka odrasla in doštudirala. Imata svoji družini in sta uspešna v svojih poklicih. Z otroki se radi vračajo domov. Skupaj smo srečni in komaj čakam novih obiskov. Radi se imamo.

Krajan: Poznamo te kot krajanko, ki rada pomaga vsem, ki so potrebni pomoči. Sodeluješ v humanitarnih organizacijah in društvih. Kako vse to zmoreš ob svojih rednih opravilih?

Mari: Res je, da sem že od malega nekako nagnjena k temu, da rada pomagam in storim vse, kar je v moji moči, da so ljudje srečnejši. Še kot otrok sem ostarelim in bolnim vaščanom iz mirnskih trgovin nosila olje ali petrolej... Karkoli že nekateri ljudje mislijo in govorijo o meni, moram reči, da rada sodelujem v dobrotelčnih akcijah v društvih, kot je Rdeči križ, Društvo upokojencev, Gasilsko društvo in podobno. Ne bojim se, pa tudi drugim se ni treba, da bom na račun še večjih revežev od mene obogatela, ha, ha, ha!

Res je, da mi po uspešnih akcijah veliko pomeni notranje zadovoljstvo. Da, zelo veliko!

Krajan: Upokojena si bila že "davnega" leta 1990. Lahko našim bralcem opišeš dela, ki jih vsak dan opravljaš "na črno"?

Mari: Moj delavnik je zelo pester. Vsak dan se zgodi kaj novega, nepredvidenega. Zato me tudi skoraj ni doma. Zahvaljujem se mojemu Jožetu za potrpljenje in za delo, ki ga pri hiši opravi namesto mene. Če me vprašaš... Dolga leta sem sodelovala z Rdečim križem, zbiral sem denar za prizadete v potresu na Posočju, za pogorele v naši občini, raznovrstno pomoč za begunce po kalvariji bivše "Juge". Sodelovala sem pri strežbi na vsaki krvodajalski akciji, tudi sama sem darovala kri 60 krat! In spet sem zadovoljna, da sem tudi na tak način pomagala sočloveku. Pred nekaj leti smo gradili in tudi zgradili nov Gasilni dom na Selu. Mirno lahko rečem, da na mojo pobudo. Veliko dela je bilo z urejanjem dokumentacije, nekoliko kasneje smo nabavili gasilski kombi. Lastnik zemlje, na kateri stoji Gasilni dom, mi je zaupal celo postopek vodenja prepisa lastništva.

Sicer pa delujem tudi v predsedstvu Gasilske zveze Trebnje, kjer sem predsednica Komisije za žene - gasilke. Tekmovanja, treningi, izmenjave mnenj in druženje s članicami drugih zvez mi vzamejo kar precej časa.

V Društvu upokojencev Mirna sem predsednica komisije za zdravstvo in socialo. Vsaj enkrat tedensko obiščem bolne in ostarele člane, ki jim moj obisk in pogovor pomenita več kot materialna pomoč. Merim tudi krvni tlak in krvni sladkor.

Ob vsem tem ne gre zanemariti dela doma, v vinogradu in na vrtu. Z Jožetom pa ne pozabiva kdaj pa kdaj povabiti prijateljev v najino zidanico, da se tako poveselimo in vsaj tiste ure pozabimo na tegobe, ki nas pestijo. In seveda še ure veselja, ko sva na obiskih pri prijateljih.

Imam neprijeten občutek, da je to moje naštevanje dobrotelčnih aktivnosti prešlo v samohvalo, kar pa ni moj namen, zato kar nehajva s tem", se je odločila Mari.

Krajan: Kaže, da bi lahko še marsikaj povedala o tvojem obsežnem delu. Pa vendar le še eno vprašanje. Se ti zdi, da je Mirna kot središče krajevne skupnosti v zadnjih letih napredovala?

Mari: Ni potrebno ne vem kako ostrega očesa, da vidiš, da Mirna ne napreduje. Že sam pogled na fasade starih hiš ob Glavni cesti daje vtis, da v tem kraju ni napredka, saj propadajo stavbe, v katerih so nekdanje živeli pomembni krajanje. Upam, da bo novo vodstvo KS, seveda skupaj z vsemi krajanji, storilo odločne korake za izboljšanje sedanjega izgleda središča krajevne skupnosti. Vesela bi bila, ko bi bila Mirna vsaj taka, kot je bila pred 30 leti."

D. Z.

DRUGOŠOLČKOM JE PRAVLJIČNA ŠOLA PRINESLA ZMAGO

Vse šole v Sloveniji so decembra povabili k sodelovanju pri literarnem natečaju Z DOMIŠLJIJO NA POTEPI, kjer je bilo treba izdelati pravljico in jo likovno opremiti.

Učenci 2. razreda OŠ Mirna so se zagnano lotili dela. Najprej so skupaj z učiteljico oblikovali uvodni del, poiskali naslov za zgodbo, opisali šolo iz sladkarij, otroke v njej in določili nevsakdanje delo učiteljem. Potem so si izmislili različne dogodke in jih po svoje opisali.

Učiteljica Alenka Knez je gradivo uredila in opremila z otroškimi ilustracijami, nato je Pravljična šola romala v oceno na Vrhniko.

Otroci pa zaradi tekmovalne mrzlice niso držali brez dela, zato so se takoj lotili nadaljevanja pravljice, ki so ga poimenovali Učena šola.

Juretov oči jim je iz lesa in stiropora izdelal pravljico hišico. Pobarvali so jo in ob njej je njihova domišljija dobila še večja krila.

Potem pa je prišlo obvestilo, da so njihovo pravljico uvrstili med deset najboljših.

Nervoza je bila velika, vreme še slabše, a vendar se je vseh sedemnajst učencev v šolskem kombiju in v osebnih vozilih šestih postrtovalnih staršev odpeljalo skozi snežni metež na Vrhniko, kjer so jih pozdravili z glasbenim programom in prijetno pravljico o zajčku.

Sledilo je podeljevanje nagrad, in sicer od desetega mesta nazaj. Šele, ko je bila podeljena druga nagrada, je bilo mirnim drugošolčkom jasno, da je bila njihova pravljica vendar nekoliko boljša in drugačna od ostalih, da jim je med 120 slovenskimi šolami, ki so poslane kar 960 pravljic, uspelo osvojiti prvo mesto.

Čestitamo jim in se z njimi veselimo njihovega pomembnega uspeha.

In kako so napisali:

"Sredi zelenega, šuštečega, pojočega, skrivnostnega gozda je stala čudovita šola.

PRAVLJIČNA ŠOLA.

V njej so se vsi samo igrali.

Otroci, ravnateljica, učiteljice, učitelji, hišnik in kuharice.

Še tajnica ni smela tečariti.

Delal je samo velikan. Pa še ta je užival pri delu.

Drugošolčki

ŠOLA JE BILA MAVRIČNIH BARV.
NAREJENA JE BILA IZ BALONČKOV (KVADRATAŠTIH),
ČOKOLAD, LIZIK, ŽVEČK IN PIŠKOTOV.
DIMNIK JE BIL IZ SLADKORNIH PALČK.
OKNA SO BILA IZ PIŠKOTOV.
ZAVESE SO OTROCI NAŽVEČILI IZ ŽVEČILNIH GUMIJEV.
TA ŠOLA JE BILA PRECEJ PODOBNA HIŠICI IZ PRAVLJICE
O JANKU IN METKI.
AMPAK NE ČISTO.
DA SE NE BI STOPILA, JE VELIKAN NAD NJO NOČ IN DAN
DRŽAL RAZPET VELIKANSKI DEŽNIK.
KLOPI SO BILE IZ POSEBNE TRDNE SLADKORNE PENE.
JEDILNICO SO MORALI POSTAVITI VEDNO ZNOVA, SAJ
SO JO OTROCI VSAK DAN POJEDLI.
JEDLI SO SAMO SLAŠČICE.

B. Kraljevski

ZIMSKA PRAVLJICA - DA BI LE RES BILA

Ko smo bili otroci, bi nam toliko snega, kot nam ga je po več letih namenila narava, verjetno res pomenilo veselje. Spominjam se visokih gaz, ki jim nismo videli vrha, še slišim zvončke na vratovih konj, ki so vlekli lesen plug, da se je dalo vsaj po cesti pešati. Potem pa veselo sankanje, dokler niso na telo primrznile edine hlače, da je bilo treba domov na toplo in se je za tisti dan končala zimska radost.

Čez skoraj pol stoletja pa o pravljici ni več sledu. Vsi moramo na pot, čeprav živimo daleč od glavnih cest, vse nas kličejo neodložljiva opravila in s svojimi jeklenimi konjički izzivamo srečo na slabo očiščenih in pole-

denelih cestah. Pri tem pa preklinjamo cestno službo in vse, za katere mislimo, da bi morali poskrbeti za red in varnost. Nihče si danes več ne zna pomagati sam, še manj pa je tistih, ki bi kaj naredili tudi za druge.

Na hudo preizkušnjo sta bili postavljeni naša potrpežljivost in dostojnost. Pa vse le zaradi snega, ki bo izginil že ob prvem toplejšem soncu. Ne pravi naš narod zaman: Mar mi je kakor za lanski sneg.

Marsičesa sem se naučila v tej zimi, zato si jo bom dobro zapomnila. Spominjala se bom neprijaznih telefonskih klicev, groženj, obupanega traktorista, ki hoče dobro, pa mu očitajo, da je med oranjem namenoma

odnesel kamen, ki je prislonjen k stopnišču, privoščljivih pogledov in izjav o nesposobnosti, ker vaše ceste še niso bile očiščene v času, ko so vsi plugi orali sneg na "avtocesti", ljudi, ki so odmetavali sneg z dvorišča na cesto, tistih, ki niso bili pripravljeni očistiti z lopato niti metra cestišča, ki teče pred njihovi dvorišči, pa tudi tistih, ki so nemogoče razmere mirno prenašali, češ, pa naj pogledajo v naše mesto ali še kam naprej.

Pravzaprav sem tej zimi hvaležna: sneg bo izginil, jeza bo pozabljena, jaz pa bom spet malo bolje poznala ljudi, s katerimi me druži vsakdan.

B. Kraljevski

OPOZORILO LASTNIKOM PSOV

Zima, če je le predolga, postane ljudem zoprna. Vse kaže, da bo tudi letošnja ena od takih, saj še ne kaže, da bi odnehala. Bolj od ljudi mrzle, neprijetne zime občuti narava, v njej pa seveda divjad in ptice. Konec februarja in marca divjadi poide tolšča, ki si jo je jeseni pridno naložila pod kožo, zato predvsem srnjad oslabi. Življenje si ohranja s tem, da se čim manj premika in tako porabi manj "goriva". Stalno vznemirjanje pomeni za srnjad skrajšanje življenjske dobe. Oslabljen srnjad si pred psi brez nadzora lastnikov ne more vedno reševati življenja z begom. Ko jo psi po zmrazjenem snegu ujamejo, se začne neenakovreden boj, ki mu srnjad v največjih primerih podleže šele po dolgotrajnem upiranju in smrti strahu.

Tudi letošnjo zimo se je zgodilo že več takih primerov. Nevestni lastniki psov se ne zmenijo za zakon, ki predpisuje, pod kakšnimi pogoji lahko imajo psa. Lovska družina Mirna ponovno opozarja in prosi lastnike "ljubljenčkov", da jih imajo primerno privezane ali v pesjaki. Še posebno to velja za zimski čas in pomlad, ko divjad plega mladiče.

Vsem, ki bodo željo in opozorilo upoštevali, bodo lovci kot tudi drugi naravovarstveniki hvaležni.

LD Mirna

Srna, ki so jo potepuški psi ujeli 14.2.2003 je poslužila za izdatno malico. Lastniki psov tega seveda »niso opazili«. Odškodninski zahtevek za umorjeno srno je lahko zelo visok. Oglasilo bi se lahko tudi Društvo proti mučenju živali in nekateri prepotentni novinarji.

MAŠO JE VODIL NADŠKOF

Prvi petek v novem letu, 3. januar 2003, je v našo cerkev privabil mnoge verujoče z Mirne in okolice, saj je mašo vodil nadškof dr. Franc Rode. Spominske maše ob 60. obletnici smrti Alojza Grozdeta se je poleg nadškofa udeležilo še 20 drugih duhovnikov.

Med pridigo je Rode kratko orisal Grozdetovo življenje in se ustavil ob njegovi nasilni smrti, smrti za vero in v imenu vere. Povedal je, da mora sodobni kristjan razvijati in spodbujati zvestobo in ljubezen do Boga in Cerkve. Po njegovih besedah danes kristjanom manjkata načelnost in pogum pričevalcev in mučencev za vero.

Maši je sledila slovesna akademija, kjer so mladi pevci iz Šentruperta s pesmijo povezali oris življenja mladega Grozdeta in ob spremljavi kitare prebrane Grozdetove pesmi.

Petra

MIRNA

*Za njo pravijo,
da je tako mirna,
da se pozimi sliši
vsaka snežinka,
ki pade na zemljo.*

*Govorijo,
da se sliši spomladi,
kako se sneg topi
in zvončki rastejo.*

*Govorice krožijo tudi
o Mirni poleti.
Pravijo,
da se poleti
sliši sij sonca.*

*Pravijo tudi,
da se sliši vsak list,
ki se odtrga
z drevesa
jeseni.*

David Cugelj

ANTON ZAKRAJŠEK - mojster pletarske obrti

Janez Bogataj je v svoji knjigi *Mojstrovine Slovenije* zapisal: "Na Dolenjskem in v Beli Krajini delujeta še dva odlična mojstra... tako v naselju Migolica pri Mirni plete izvrstne pletarske izdelke Anton Zakrajšek, med njimi tudi posode s pokrovom, ki so nekdanje služile za shranjevanje zrnja, fižola, orehrov in drugih plodov..."

Anton Zakrajšek sodi med mlajše pletarje na Dolenjskem (roj. 1960) in ima veliko zaslug za razvoj pletarstva, zlasti še na območju Trebnjega in Mirne. Pred leti je bil med pobudniki za ustanovitev Društva pletarjev, ki je edino tovrstno rokodelsko društvo na Slovenskem. To je prav gotovo ena od nujnih in primernih oblik prihodnjega delovanja ne le v pletarstvu, ampak tudi v drugih rokodelskih panogah. Zakrajškovi izdelki iz slame so prav zares vrhunski.

Odlikuje jih oblikovanje najrazličnejših pletenih posod, tudi takih, ki so bile že pred stoletji nepogrešljive za shranjevanje zrnja in plodov."

Septembra 2000 so njegovi izdelki romali celo na razstavo v Los Angeles.

Svet torej ve zanj. Pa mi, drugi sokrajani?

Veliko sem razmišljala o njem, odkar sem na eni izmed obletnic dobila za darilo njegove prelepe izdelke. Ampak ljudje smo površni, vedno se raje čudimo tistemu, kar je prišlo od daleč.

Tistega zimskega popoldneva so me v njegovem urejenem domu najprej pozdravila na steni številna priznanja: "za celovit ustvarjalni opus in vrhunsko kakovost na področju domače in umetne obrti (Slovenj Gradec, 1990), priznanje Antona Janše za dosežke pri čebelarjenju, itd.

"Plesti sem začel pri desetih letih. K nam je v "tabrh" hodila "Šeminka" iz Gorenjske Gore. Hotel sem imeti take peharčke, kot jih je znala plesti ona, a takrat sem bil tako majhen, da sem komaj našel k njej, čeprav je ta razdalja danes smešno majhna. Pokazala mi je jerbasa in najrazličnejše peharje, a vitre so bile trde za moje prste, pa tudi nisem vedel, da mora biti leska za surovino mlada. Nato sem nehal.

Ko sem si ustvaril družino, sem se začel resno ubadati s pletarstvom, saj sem bil zaradi otrok veliko doma.

Najtežje je delati s slamo, ki zahteva močne roke. Iz šibja pletem košare in koše, opletam steklenice in to gre veliko hitreje. Odkar sem mojster obrti, dobi vsak izdelek obesek "znak kvalitete", kar pa seveda pomeni tudi bolj cenjeno blago na tržišču."

Slovenska kulturna dediščina in dediščina domače in umetnostne obrti sta zelo bogati, v času moderne tehnologije se torej

še posebej lahko postavimo s spretnimi rokami domačih mojstrov, ki v svoje delo vgradijo velik del svojega umetniškega navdih, da njihovega časa in vztrajnosti ne računamo. Zatorej ni nikakršno čudo, da so Tonetovi izdelki potovali celo v Los Angeles, kjer so Američani od julija do septembra 2000 strmeli nad razstavo naših mojstrov. V Muzeju rokodelske in ljudske umetnosti so se ob loških kruhkih, konjičkih iz Ribnice, steklastih izdelkih iz Rogaške Slatine, polhovkah, venčkih iz povoščenega papirja, glasbilih, jaslicah, kranjskih cekarjih, latvicah iz Šentjerneja in še marsičem znašle tudi Tonetove posode s pokrovom in peharji.

Pletarji lahko uporabljajo različne vrste šibja, slamo, oblanje, trstiko, koruzno liče in druga naravna gradiva. Tone se poskuša z vsem, tudi srobot vpleta vmes, saj tako ob uporabi različnih materialov naredi tudi raznobarvne in pisane izdelke.

"Marsikaj je treba vedeti o materialih, pomembno je, da je surovina trpežna, da ne trohni: tako leska ne prenese vlage, nasprotno pa ta beki ne škoduje. Iz viter izdelujem peharje, s šibjem pa opletam steklenice, izdelujem koše, jerbasa; tudi petdesetlitrsko steklenico sem že opletel. Iz slame izdelujem podolgovate in ovalne peharje, "sevnce", okrogle posode s pokrovi, košarice za pecivo, kruh, sadje, po naročilu pa še marsikaj drugega.

Delo ne gre ravno hitro: za krušni pehar porabim šest ur za pripravo materiala, potem pa ga še naslednjih šest ur."

Spomladi ga čaka še pomembno opravilo. Podrl se mu je namreč jurček s slamnato streho, pa ga želi obnoviti. Veliko truda bo treba, da se bo znova lahko hladil v slamnatem zavetju, ki meri v premeru kar šest metrov. Po njem ga poznajo številni obiskovalci, ki pogosto zaidejo v Migolico občudovat delo spretnega mojstra in poiskati med njegovimi izdelki kak uporabni predmet ali lepo darilo za tiste, ki cenijo tovrstno blago.

"Da sem se ojunačil za rastave, sta kriva tedanji vodja pospeševalne službe pri KZ Trebnje in gospa Zvonka Krištof, ki je takrat vodila turistično agencijo v Trebnjem. Rad delam, pred javnim nastopanjem pa imam strahotno tremo, zato raje pošljem na razstave le svoje izdelke in se tako izognem množici."

Ob tej njegovi izjavi sem bila kar nekoliko presenečena, saj je zelo zgovoren in spreten tudi v besedi, ne le v rokah. Veliko bere časopise, priročnike, ko pa sva prišla do leposlovnih knjig, se je nasmehnil, da zanje ni nikoli bilo časa. Presenetil pa me je še z nečim. Na mizo je položil debel zvezek s trdi-

Anton Zakrajšek med svojimi izdelki

mi platnicami, kamor že od leta 1985 za sleherni dan zapiše, kaj pomembnejšega je počel tisti dan. Kakšno je bilo vreme, opiše bolezní otrok... V dnevniku, ki je izpisan z zelo lepo pisavo, sem med drugim brala:

"3. 8. 1990 - kosil okrog mlina, požel na Poldkovi njivi pšenico, omlatil rž..."

In prispela sva do njegove druge ljubezni: čebele. Rad jih ima, njihov vonj in brenčanje sta mu v posebno veselje, nekaj malega pa mu prinašajo tudi zaslužka.

"Lahko bi živel le od plače, v Trimu sem skupinovodja pri kontejnerjih, po poklicu pa sem strojni ključavničar. Naš ata je sicer zame sanjal o kakem boljšem poklicu, a kaj ko za zvezke ni bilo nikoli časa. Vedno je klicalo delo in delo.

Verjetno, da sem se ga tedaj tako navadil, da zdaj ne morem brez njega. Kar pridellam, mi je v posebno veselje. Cenim vse, kar zraste, Boli pa me, da za mano ne bo nikogar. Danes ljudje vse preveč gledamo skozi denar."

Veliko sveta je obredel, kar nekajkrat je delal na gradbiščih na Bližnjem Vzhodu in tam so ob prostih večerih nastali zahtevni gobelini, saj je ržena slama ostala doma, pa tudi roke so bile verjetno preutrujene.

Ko sem pozneje zbirala svoje vtise o srečanju s Tonetom, sem na prvo mesto postavila spoštovanje do njegovih ustvarjalnih rok in občudovanje resnične vztrajnosti, zagnanosti za delo, ljubezen do zemlje in do že skoraj pozabljenosti umetnosti našega naroda.

Pa še nekaj močno drži: tudi zaradi njegovega dela marsikdo ve za Mirno.

B. Kraljevski

NAŠI RAJNI

Namen mojega razmišljanja ni spomin na naše drage rajne, ki so pred nami odšli v večnost in za svoje zemeljsko življenje že uživajo zaslužen plačilo ali pa morda nanj še čakajo zaradi človeške slabosti, ki je prevladala nad ljubeznijo Duha.

Z nekaj besedami osebnega razmišljanja bi se rad obrnil k vsem ljudem dobre volje, ki iz različnih vzrokov in namenov prihajamo k poslednjemu slovesu pokojnice ali pokojnika, naj bo to slovo civilni ali cerkveni pogreb. Pokojni nam ne morejo več spregovoriti, tedaj nam spregovori samo še spomin na njih plemenito in bogato življenje. O pokojnih vse dobro so rekli včasih. Slovo od

pokojnika je trenutek žalosti, je trenutek, v katerem odhaja član neke družine, neke skupnosti, del nas samih. Gre za močno, v globini srca doživeto resnico in spoznanje, da bomo tudi mi umrli. Prišel bo dan, ko se ureniči dejstvo, da bomo vsi izvzeti iz sredine svojih sorodnikov in prijateljev ter prestavljeni v svetlobo Večne Ljubezni.

Kakšen naj bo ta dan? Predvsem obhajanje s spoštovanjem do pokojnika. Toda ne gre toliko za spoštovanje do pokojnikovega telesa, ki mrtvo leži v krsti, ali do pepela v žari, v večji meri gre za spoštovanje DO NJE-GOVEGA ŽIVLJENJA IN VSEGA, KAR JE BIL, KAR JE ŽIVEL, VEROVAL IN ZA KAR SE JE V

ŽIVLJENJU ZAVZEMAL.

Zato je prav, da s spoštovanjem, dostojno in v duhu splošno človeške kulture obhajamo trenutek slovesa od POKOJNIKOVEGA ŽIVLJENJA.

Če se zdi človeku, ki je vzgojen v duhu spoštovanja in sprejemanja drugačnosti; človeku, ki v sebi goji čut velikana do spoštovanja vsakega človeka, primerno:

- da med pogrebno slovesnostjo glasno klepeta (vsebina pogovorov verjetno ni pokojnikovo življenje), tako pred vežico, v kateri svojci pokojnika doživljajo žalostni trenutek izgube, ali pred cerkvijo, v kateri se za pokojnika obhaja Najsvetejša daritev;

- da med pogrebno slovesnostjo (ali ob prazniku vseh svetih, med bogoslužjem za vse rajne) na pokopališču, kraju večnega počitka za naše svojce, kadi;

- da v cerkvi ali v pogovoru s človekom širokopotezno žveči,

potem naj mirno nadaljuje s takim početjem. Vendar naj se, ko bo on sam na mestu žalujočih svojcev, ne huduje ali negoduje, če bo doživel prav tako nečloveško in predvsem nekulturno ravnanje s strani pokojnikovih 'domnevnih' prijateljev in dobrih znancev. Za lažje razumevanje mojega pisanja še primerček: kaj bi se zgodilo, če bi na civilnem pogrebu pogrebec, gasilec, zastavonoša ali pa župnik med poslovnim govorom pri grobu imel burno debato s tam navzočimi? Kot kristjana in župnika pa me čudi dejstvo, da na cerkvenem pogrebu v sprevodu ni na čelu križ, ampak je šele v drugem planu?!

V upanju, da imajo naši rajni kljub našemu večkrat sebičnemu ravnanju v odnosu do njih še vedno lepo mnenje o nas, Vam želim mesec poln veselja in miru v srcu.

župnik Gregor Kunej

V SPOMIN

V januarju smo se za vedno poslovili od dveh spoštovanih Mirčanov:

Franca Sladiča in Bojana Kolenca.

Oba sta izšla iz generacije, ki je okusila vso grenkobo predvojnih let. Med drugo svetovno vojno sta se oba zavestno odločila za boj proti agresorjem. S trpljenjem, pogumom in zavednostjo sta veliko pripomogla k osvoboditvi domovine. O tem pričajo medalje za hrabrost, visoka odlikovanja in državna priznanja.

V povojnih letih sta bila med prvimi, ki so z golimi rokami, krampom in lopato gradili porušeno domovino. Njun nemajhen prispevek je bilo čutiti v vsaki organizaciji: od delovne, športne do borčevske in upokojeniške. Ne naštevajmo njunih dobrih del! Preveč jih je, da bi vse opisali.

Plemenita srca zaslužijo naš poklon. Dolžni smo jim zahvalo in dolg, dolg spomin.

Franc Sladič
30. januar 1921
10. januar 2003

Bojan Kolenc
1. julij 1924
20. januar 2003

UMRLI:

V KS Mirna sta v decembru 2002 umrli:

Jože Krevs, Brezovica 2, Mirna
Anica Jurko, Cirknik 19, Mirna

21. februarja je umrl **Ivan Čeh**, Stan, Mirna

NAJ NAS GLASBA IN PLES ZDRUŽUJETA IN RAZVESELJUJETA!

Društvo za šport, kulturo in turizem Partizan Mirna, KS Mirna in JSKD RS - Območna izpostava Trebnje so v soboto, 7. decembra 2002, tretjič zapored organizirali tekmovanje harmonikarjev pod naslovom "VESEL SEM MIRNČAN", katerega se je udeležilo enaindvajset tekmovalec iz širše Dolenjske.

Namen prireditve je bil predstaviti dosežke posameznikov širši javnosti. Vsak tekmujoči harmonikar je odigral eno skladbo, ki je bila lahko v izvorni obliki ali priredbi. Tekmovanje je potekalo v treh starostnih skupinah. Med najboljšimi harmonikarji v kategoriji do 14. let sta bila Tibor Derganc iz Novega mesta, dobitnik zlate plakete Ljubečna 2002 in Gorazd Tratar iz Raven, Dole pri Litiji, ki je s svojimi prijatelji do sedaj posnel dve pesmi na kaseti "MLADI PO STOPINJAH JOŽETA ŠKOBERNETA".

V kategoriji od 15-ega do 25-ega leta starosti je osvojil prvo mesto Janez Lekič iz Škocjana, ki je v Ljubečni osvojil naslov državnega prvaka za leto 2002, drugi najboljši pa je bil domačin Mirnčan Borut Žukovec, ki se lahko pohvali z zlato plaketo Ljubečna 2002.

Samo tekmovanje so popestrile glasbene skupine THE CALL BOYS in SUHA SOLZA, obe iz Trebnjega in narodnozabavni ansambel televizije Vaš kanal iz Novega mesta.

Prireditve so omogočili:

- JSKD Republike Slovenije
- JSKD RS - Območna izpostava Trebnje
- Občina Trebnje
- KS Mirna
- Mercator Dolenjska
- TOM Oblazinjeno pohištvo d. o. o. Mokronog
- Agroind Vipava
- MIP Nova Gorica
- Pekarna BISTRICA
- Perutninarstvo Pivka
- Koprivc Gabrijel s. p., Mirna
- DANA d. d., Mirna
- ALEA Kirm Brane s. p., Mirna
- KOPO d. o. o., Mirna
- Gostilna Kolenc, Mirna
- ŽAN DESIGN Boštjan Janežič s. p., Mirna

VSEM HVALA!

Ob spremljavi ansambla "ŽUR DUR" smo se veselo zabavali skoraj do jutranjih ur.

NIKO

MLADINSKA VEROUČNA SKUPINA

je v mesecu novembru gostila zaporniškega duhovnika ROBERTA FRIŠKOVCA, ki nas je seznanil z delom duhovnika v vseh slovenskih zaporih, kamor zahaja na srečanja in pogovore z zaporniki. Jih pripravlja na prejem zakramentov in skupaj z njimi daruje sveto mašo. Pri svojem delu se srečuje z vse-mogočimi življenjskimi zgodbami, ki te ljudi pripeljejo na rob kriminalnih dejanj in deliktov. Toda Jezus je prišel tudi zanje.

V mesecu decembru pa se nam je na enem od naših srečanj pridružil REZKA VRHUNC iz Ljubljane. Po prometni nesreči, ki jo je preživela pred 17-imi leti je postala invalid - tetraplegik. S svojo življenjsko zgodbo, predvsem pa z energijo, ki jo izžareva in s katero se lotiva vseh mogočih stvari, nas je šokirala, kaj vse lahko zmore človek s telesno omejenimi sposobnostmi. To je velika spodbuda za nas, da nikoli ne obupamo.

Skupina z Rezko Vrhunc

ZA MIRNO Z LJUBEZNIJO - DRUGIČ

Zgodilo se je v soboto, 8. februarja, na sam kulturni praznik. Okrog pol sedmih zvečer so se ljudje, belemu in hladnemu vremenu navkljub, počasi začeli zbirati v avli dvorane TVD Partizan. Med njimi je bilo bolj malo mladih obrazov, vsi pa so bili polni pričakovanja, kaj jim bo večer ponudil.

Društvo upokojencev Mirna, Krajevna skupnost Mirna in KUD Klas so s skupnimi močmi pripravili večer prepleten z govorjeno in peto besedo. Tone Kotar, ki je prireditev Za Mirno z ljubeznijo povezoval, je v goste povabil šest prebivalcev KS Mirna, ki se na tak ali drugačen način srečujejo s kulturo. Dr. Marko Marin je zbranim povedal, da se praznik razvija in širi od prireditve "Prešeren proslavljen" leta 1865, ki jo je organiziral Fran Levstik. Predsednik KUD Klas Stanko Tomšič meni, da je kultura v širšem smislu del naših vsakodnevnih odnosov, ki jih imamo drug z drugim, in zato je lahko manj izobražen človek bolj kulturn od visoko izobraženega. Marija Kolenc pravi, da današnja mladina ne pozna kulture starih izrazov, da ne ve, kaj je pušeljc, kaj cepec.... V priložnostni pesmici, ki je izvenela tudi kot apel mladim, naj bolj skrbijo za svojo kulturo, se ji je zapisalo: "po svetu nikjer več ta kultura ne živi, / zato ohranite jo mladi vi". Ravnateljica osnovne šole Anica Marinčič je povedala, da šola zgolj nadgrajuje, širi in pogloblja tisto, kar otrok prinese od doma, z župnikom Gregorjem Kunejem pa sta soglašala, da se naša kultura odraža v vsaki naši misli, besedi ali dejanju. Na koncu je bil na oder poklican tudi Niko Borštnar, član sveta KS, odgovoren za kulturo, ki je predvsem izrazil upanje, da bo Mirna čim prej dobila večjo dvorano za prireditve, na katere hodi, po

njegovem mnenju, čedalje več ljudi.

Da vsi mladi le niso čisto pozabili na kulturo in lepo slovensko besedo, so dokazali člani KUD-a Klas s kratko igrico Če bi Prešeren živel danes, ki jo je napisala Petra Krnc.

Mešani pevski zbor DU Mirna pod vodstvom zborovodkinje Valerije Rančigaj se je najprej predstavil z izborom ljudskih pesmi iz različnih koncev Slovenije, v svojem drugem nastopu pa od odpeli Prešernovi pesmi Ukaži in Od železne ceste. Ko pišem o glasbi, pa seveda ne smem mimo gosta večera Ivana Hudnika. V svojem polnem nastopu je dobrih ogrel občinstvo v ne preveč topli dvorani, za nagrado požel bučen aplavz in prejel "mirnski pušeljc" (košarica izdelkov, ki jih je prispevala tovarna Dana d. d.) kot zahvalo za obisk, nato pa skupaj z voditeljem in občinstvom odpel še nekaj taktov Kol'kor kapl'c, tol'ko let.

Po končani prireditvi je malce premraženim gledalcem in nastopajočim dobro delo kuhano vino in čaj, ki so ju prispevali iz gostišča Pri Francki. Nasmejani obrazi, ki so se v avli dvorane zadržali še nekajkrat pet minut, so povedali več kot besede. V upanju, da bo takšnih in podobnih kulturnih prireditev na Mirni še več, lahko zapišemo, da je bil večer prijeten. Vsem vam, ki ste tokrat ostali doma, pa polagam na srce, da drugič pridete. Navsezadnje se prireditve in predstave delajo za nas, gledalce. Če ni gledalcev, je ves trud in delo ustvarjalcev zaman. In ne pozabimo: aplavz na koncu je EDINO plačilo, ki ga ljubiteljski kulturniki dobijo za ves trud, ki ga vložijo v številne vaje in priprave, da se pred nami večer odvija čim bolj tekoče.

Petra

KUD KLAS PRIPRAVLJA NOVO PREDSTAVO

Člani domačega KUD Klas so že pred tedni začeli priprave na novo predstavo. Tokrat so se lotili Zgodbe o odrešilnem trpljenju, ki temelji na svetopisemski motiviki. Kdor spremlja delo tega društva, ve, da so leta 2000 že pripravili Pasijon, kakor tudi pravimo zgodbi o Jezusovem trpljenju. Kot pravi predsednik društva in režiser Stanko Tomšič, so se ponovno lotili te teme zaradi neke nostalgije po starem Pasijonu, ki je bil povod za ustanovitev društva in začetek druženja širokega kroga prijateljev, ki vsak po svoje prispevajo k dobremu delu društva.

Besedilo sta pripravila Stanko Tomšič in Petra Krnc. Staremu sta nekaj odvzela, nekaj dodala, veliko preoblikovala in nastalo je skoraj novo besedilo, kjer osnovna zgodba ostaja.

Igra ovori o zadnjih dneh življenja Jezusa Kristusa, začetnika krščanstva: o nakani velikih duhovnikov in Judovi izdaji, o zadnji večerji, sojenju, križanju in vstajanju, končni zmagi dobrega nad zlim.

Avtorja pravita, da so značaji oseb tokrat bolj izpopolnjeni, odnosi med posamezniki bolj izraziteje oblikovani, temeljiteje sta se lotila tudi dramaturgije in odprave nezaželenih napak, ki so se dogajale na začetku njihove poti. Danes imajo že več izkušenj, kar se bo

KUD Klas za letošnji kulturni praznik

verjetno poznalo tudi pri uprizoritvi tega besedila.

Premierno se bodo predstavili v mirnski farni cerkvi v petek, 28. marca ob 20. uri, zadnjič pa si jih boste lahko ogledali v petek, 11.

aprila prav tako ob 20. uri. Vmes načrtujejo še gostovanje v Novem mestu in, kot pravijo nastopajoči, ki se ob koncih tedna pridno zbirajo na vajah, še kje.

Petra

NE VRAG, LE SOSED BO MEJAK

Na svečani akademiji na predvečer slovenskega kulturnega praznika, ki sta jo organizirala Zveza kulturnih društev in Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, območna izpostava Trebnje, je bil slovenski govornik profesor slovenskega jezika na mirnski osnovni šoli, sicer pa pesnik in ljubitelj slovenske besede, Ivan Gregorčič.

Nekje na začetku je bila misel, da se je od pamtiveka do danes najbolj izpopolnila kultura uničevanja. S prispodobno noja je pokazal na vedenje voditeljev držav, ki si, zaverovani v svoj prav, zatiskajo oči pred resnico in svetom okrog njih ter opomnil, da lahko nekdo v imenu ljubezni do nafte mirno ustoliči diktatorja, da ga potem, ko zraste čez njegovo glavo, odstavi za ceno nedolžnih človeških življenj v imenu te iste ljubezni. Dodal je, da je še daleč do uresničitve Prešernove vizije, ko bi vsi narodi živeli v slogi, saj svetu vlagajo pohlep po denarju, moči in slavi. Razvoj tehnologije prispeva zgolj h količini, ne pa h kakovosti odnosov, kjer največ šteje globok pogled v oči. Po njegovem mnenju človek danes "živi samo od tega trenutka za ta trenutek, kot da preteklost in prihodnost ne obstajata" in dodaja, da bo človeštvo odgovore na bistvena vprašanja vselej lahko našlo v umetnosti, ki je "najzlahnejše jedro kulture". Govor je zaključil z željo, "da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak" ali drugače: vsem v dvorani in tistim, ki so ostali doma, je zaželel "veliko kulture, veliko vsega, kar je dobro, pristno, lepo in plemenito."

Simona Zorc Ramovš je povezovala program in interpretirala Prešernovo Elegijo na moje rojake, Nezakonsko mater in Povodnega moža. Nastopil je Kvartet klarinetov GŠ Trebnje, katerega mentor je Boštjan Dimnik, v koncertnem delu pa Občinski pihalni orkester Trebnje pod taktirko Tomaža Zlobka.

Petra

SKODELICA ČAJA

Je že tako, da je kava najpogostejša ponujena obiskovalcu. Redkeje pred nekoga postavimo skodelico čaja. Pa ugaja, posebno v teh mrzlih, meglenih dneh. Čaj z limono, žganjem, sirupom ali mlekom dobro služi našemu telesu. Že stare kulture so poznale različne zeli, za mnogotere bolezni. Najbolje je, če jih nabiramo sami, daleč proč od cest in objektov iz katerih se kadi. Važno pa je, da posamezne dele rastlin nabiramo ob primernem času.

Pomlad prihaja, z njo trobentice, vijolice, marjetke in že so tu prva nabiranja. Dober vodnik skozi nabiranja so knjige patra Simona Ašiča, Marije Treben, Richarda Willforta, Janeza Kramara, Eberharta Hartmanna in drugih. Veliko poučnega najdemo v starem, a vedno poučnem Kneippu. Čaji, tinkture, maže, obloge, kopeli, vse to je za zdravje, pomoč telesu, da premaga bolezen in bolečino.

Da bo dan lepši, kramljanje prijetnejše, povabite svojo znanko ali prijateljico na skodelico čaja. Lepo in zdravo se boste, bomo počutili.

Še droben nasvet: čaji naj bodo shranjeni v zračni embalaži z nalepkami na vrečkah, tako bo trajanje daljše in iskanje lažje.

Mirnčan Anton Marin zna iz zeli napraviti tudi mazila in olja.

Ne samo, da zeli rad nabira, tudi drugače rad pomaga ljudem. Zapelje k zdravniku, po nakupih, v bolnišnico; pa ne, da bi služil. Velikokrat za uslugo prejme le hvala ali Boglonaj, to pa je dobrota z veliko začetnico.

Pavlina Hrovat

PREDSTAVIL SE JE IVAN HUDNIK

IVAN HUDNIK je mnogim poznan kot narodnozabavni izvajalec, kot pogost gost dobrodelnih prireditev (npr. klic dobrote) ali moderator na Radiu Ognjišče. Na Mimi se nam je na prireditvi *Za Mirno z ljubeznijo* predstavil kot pevec zabavne glasbe in dokazal, da njegov glas ni od muh. Po nastopu sva se pogovarjala o kulturi, dobrodelnosti, zvezdnikih, prehojeni poti in željah...

Kaj vam pomeni kultura?

Kultura ohranja slovenskost. Zdi se mi, da bo v prihodnje pomenila še več, ker bomo morali tudi v Evropi imeti svojo identiteto, morali bomo staro ohranjati, mogoče še kaj najti in kaj sproti narediti, da bodo znanamci lahko rekli: "No, to so pa v tistem času okrog leta 2000 naredili".

Je res slep tisti, ki se ukvarja s petjem?

Včasih me kdo vpraša: "A ti še poješ?" Seveda pojem. To je moje poslanstvo, moje delo. Včasih razložim, da če bi se toliko angažiral in dal toliko ur in energije v kakšen drug, bolj donosen posel, bi bil tudi uspešen. Ampak človek ima srce in vsaj zase lahko rečem, da sem včasih res slep, ker delam s srcem in me druge stvari ne zanimajo.

Je Slovenija premajhna za uspeh?

Slovenija je zelo velika, preden jo osvojiš. Lahko rečem, da za dve, tri leta lahko prideš na vrh in si zanimiv za večino ljudi in tisti čas bi lahko živel normalno. Ampak potrebno je preživeti tudi tistih 30, 40 let, kolikor znaša delovna doba, in zato je za take, ki se držimo pod vrhom, mogoče res malo premajhna. Če delaš s srcem, če poskusiš nekaj čim bolj narediti in če hkrati vlečeš neko konstanto, je Slovenija res premajhna.

Kakšno je vaše mnenje o izvajalcih, kot so npr. Game Over, Power Dancers, itd.?

Navdušen sem zlati nad Bepop. Pa tudi Game Ove in Power Dancers delajo na profesionalni ravni z visoko podporo. Je pa res, da se te skupine, zlasti Bepop, naprej ne bodo tako dobro znašle, ker so sedaj hitro prišle do uspeha. Mene ne motijo. Moti me nekaj, kar je narejeno hitro in slabo, ampak tudi to se kristalizira in sčasoma ostane le kvaliteta.

Pravijo, da publika raste skupaj z izvajalci. Kako je z vašo publiko?

Z glasbo se aktivno ukvarjam že preko 20 let. Če delaš tisto, kar je tebi všeč in stojiš za tem, kar si naredil, potem mora biti všeč še komu. Ciljna publika je včasih starejša, drugič mlajša. Mislim, da je nek sindrom slovenskih glasbenikov, da vsak misli, da mora osvojiti vse, ampak žal, to ne gre. Imam publiko, ki raste in se stara z mano, prihajajo pa tudi mlajši. Delam tisto, kar mi je v nekem trenutku všeč. Na zadnji plošči je na primer priredba Mercuryjeve Pretender v angleščini, ker ga na večini nastopov tudi izvajam, a je morda za starejše prezahteven. Po drugi strani pa so na njej komercialne zadeve, malo se spuščam tudi v opero. Ne oziram se na to, da nečesa ne smem narediti, ker tega nekdo ne bo poslušal. Če se spet vrnem na začetek: prav delaš, če delaš po svojem srcu.

Je dobrodelnost nekaj, v kar ste bolj znani izvajalci "primorani"?

Mislim, da bi moral vsak človek nekaj dati in v Dva novčiča je taka

poanta. Je pa res, da se je začelo to delati preveč na široko in so me na koncu klicali že na prireditev, kjer so zbirali denar za javno razsvetljavo v neki vasi. To se mi potem ni več zdela tista prava dobrodelnost, tako da sedaj prej vprašam kam, kako in zakaj.

Za vse, ki vas poznajo malo manj - kratek oris vaše poti.

Peti sem začel doma, pri štirih, petih letih; pri 11 sem že prepeval z narodnozabavnim ansamblom Ludvika Lesjaka, ki je doma iz bližine Mirne. Živel pa je na Dobrovi. Pri 14 letih sem s svojim sošolcem naredil ansambel Plaz, po dveh, treh letih je prišla skupina Privid, v ansamblu Maj pa sem ostal približno pet let. Posnel sem tudi prvi pesmi, tudi Punčko z lanenimi lasmi. Po tem je prišlo 12. nadstropje, iz katerega se je razvila skupina Butik; ime smo zamenjali, ker je obstajal ansambel 12. nasprotje, in posneli Zelene livade s teboj. 1985 smo nastopili v Opatiji in dosegli 6. mesto. Takrat se je začela tudi medijska kariera. Po nekaj letih se je začela v pop glasbo vključevati harmonika, a se v tem nismo našli. Prišla pa je ponudba od ansambla Marela in šel sem v narodnozabavne vode, kjer sem bil tri leta in pol. Iz tistega časa imam tudi lep spomin na koncert za združenje Nemčije, kjer je bilo v Dresdnu 160 tisoč ljudi, prenos televizije SAT1 pa je gledalo 40 milijonov ljudi. No, po tistem mi je nekaj reklo: "Ivan, zdaj pa....". Če si v ansamblu, moraš delati timsko, jaz pa sem imel neke svoje ideje in pred desetimi leti sem se odločil za solo kariero. Še enkrat sem posnel Zelene livade in izdal kaseto, potem je sledil CD in kasete Zvezde, pa Dom si moj, Slovenija, pred tremi leti Napisal sem melodijo in pred kratkim Moja želja je...

Vaša želja je...

Moja želja je, da bi bili ljudje, ki me poznajo, vedno bolj z mano. Ne delam na tem, da bi me poznali tisti, ki moje glasbe ne bi poslušali. Vesel sem, da me tisti, ki me radi poslušajo in imajo radi mojo glasbo, poznajo, ostali pa... Če se bo našel še kakšen, bom vesel, ne bi bil pa rad toliko znan, da bi rekli: "Ah, Ivan Hudnik, blek".

Petra

ZA KOLIKO DRAŽJE?

Ko se odpraviš po nakupu, skoraj vedno veš, kaj rabiš. Prepričan si, da je v denarici dovolj gotovine, če pa je ni, je tu kartica. Z vozičkom drsiš med dobro založenimi policami, posegaš po stvarih in jih nalagaš v košaro, včasih potihoma sam seštevаш zneske in ko imaš želeno, se postaviš v vrsto h blagajni. Trgovka odtipkava cene, končni znesek pa? Gledaš znesek na ekranu, gledaš blago, tedaj te stisne nekje znotraj: "trgovka se je zmotila", pa se ni, le cene so zopet večje in tako je vsakokrat pri vsaki nabavi je kak artikel dražji.

V glavo mi je šinila misel, da bi naredila primerjavo, koliko sem plačala nekaj mesecev ali leto nazaj. Nekateri bodo rekli: "Saj to ni veliko" Spet drugi z manjšimi prejemki ali pa družine z več otroki pa rečejo: "Veliko in preveč!"

artikel	razlika v ceni v SIT
Mleko s kalcijem	15
Kruh beli	25
Korenčkovi rezanci	11
Ajdova moka	20
Namenska moka	15
Ajdova kaša	28
EGO jogurt	8
Ribana kaša	49
Vložena paprika	36
Benko 400g	99
Riž Zlato polje	14
Margarina za peko	23
Zdenka sir	15
Toaletni papir	34
Univerzalno čistilo Smag	38
Prašek Ariel	290
Calgon proti vodnemu kamnu	249

In še bi lahko naštevala, razlike so tudi večje. Nekaj artiklov pa ima tudi enako ceno kot lani. To je nekaj primerjav, za koliko smo januarja živeli dražje kot lansko leto. Nisem primerjala cen za cigarete, alkohol, kozmetiko, obutev, oblačila, ogrevanje in ostalih življenjskih stroškov.

Prepričana sem, da so koraki, s katerimi veliko ljudi drsi na dno, v pomanjkanje, v stiske, preveliki in prehitri, medtem pa nekateri bogatijo. Tega je kriv sistem plač (zaprtih kuvert), to področje pa je gotovo nedotakljivo. Vprašam, od kod in do kdaj taka nesorazmerja? Trdijo, da je to približevanje Evropi. V cenah, da, kaj pa v prejemkih?

Založene police vabijo, v glavah pa kljuva misel: "Dovolj ali premalo denarja?"

Pavlina Hrovat

OBČNI ZBOR PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA MIRNA

Vsako društvo enkrat letno skliče svojo letno konferenco oziroma občni zbor. Tako smo se tudi mirnski gasilci v soboto, 22. 02. 2003, zbrali s tem namenom. Najprej so se ob 15. uri zbrali člani mladinske komisije, ki deluje peto leto in šteje 20 članov v starosti od 7 do 12 let. Iz poročila predsednika mladinske komisije je bilo razvidno, da so se mladinci udeležili tekmovanja, ki ga organizira gasilska zveza, dveh pohodov, petdnevnega taborjenja v Savudriji, predstavitve gasilcev ob krajevnem prazniku ter vrsto drugih aktivnosti. Osem članov je uspešno opravilo tečaj iz teme preprečujmo požare in pridobilo srebrne ali zlate značke, kar kaže na to, da tudi mladi prispevajo k povečanju naše požarne varnosti. Plan dela za leto 2003 je podoben lanskoletnemu. Zadali pa so si tudi nalogo pridobivanja novih članov. Zato vabijo vse, ki imajo željo sodelovati v gasilski organizaciji, da se jim pridružijo. Podan pa je bil tudi predlog, da se v osnovni šoli zopet ustanovi krožek mladi gasilec, ki je nekoč že deloval.

Članski občni zbor pa je potekal ob 16. uri. Iz poročil, ki so bila podana, lahko sklepamo, da je bilo delo v preteklem obdobju uspešno. Poveljnik pa je podal tudi petletno poročilo, iz katerega je razvidno, da je bilo v letih 1998 - 2002 opravljenih 28 intervencij in udeleženih 145 članov.

Analiza preteklega petletnega obdobja nam pokaže, da opravljamo zelo različne intervencije.

Največ je požarov na objektih (15 intervencij), sledijo požari v naravi (5 interven-

cij), dimniški požari (4 intervencije), poplave (2 intervenciji), požari na električnih instalacijah (1 intervencija) ter ena intervencija od izliva kurilnega olja v reko Mirno.

Ker pa je letos tudi volilno leto, smo izvedli volitve za naslednje petletno obdobje. Na vodilna mesta so bili izvoljeni naslednji člani:

- predsednik - Aleš Jarc
- podpredsednik - Roman Franko
- poveljnik - Slavko Jarc
- podpoveljnik - Jože Turk
- tajnik - Anton Starič
- blagajnik - Anica Kirm

Izvoljeni pa so bili tudi člani ostalih organov društva.

Iz srednjeročnega plana izstopata predvsem dve nalogi. Prva in najpomembnejša je nabava sodobnega gasilskega vozila - cisterne. Druga pa je adaptacija gasilnega doma, ki je na nekaterih mestih že močno razpokan. V realizacijo obeh pa bo potrebno vložiti veliko truda, kajti to je tudi velik finančni zalogaj, ki je rešljiv le z vsestransko pomočjo gasilske zveze, krajevne skupnosti, delovnih organizacij in nenazadnje tudi krajanov. Občni zbor smo zaključili v želji, da bi bilo čim manj spopadov z rdečim petelinom ali ostalih nesreč. Seveda pa smo vedno pripravljeni vsakomur, ki ga prizadenejo tovrstne nesreče, priskočiti, kakor pravi tudi naš pozdrav, NA POMOČ.

Tajnik PGD Mirna
Anton Starič

V DECEMBRU JE NAJMLAJŠE OBISKAL DEDEK MRAZ

Tudi v preteklem decembru je najmlajše v naši krajevni skupnosti obiskal dedek Mraz. Na prireditev je bilo vabljenih 158 otrok, darila pa je pripravil Mercator PC Mirna. Sama obdaritev je bila na ponedeljek, 23. decembra, v domu Partizan Mirna. Poleg sredstev, ki jih je prispevala Občina, je KS Mirna ta znesek podvojila, tako da je bila vrečka z likom dedka Mraza napolnjena do vrha.

Dramski krožek osnovne šole Mirna pod vodstvom mentorice Dragice Hazdovac je z igrico "Zajček išče mamo", ki so jo izvrstno odigrali otroci Maruša Stare, Renata

Bevc, Katja Tratar, Eva Pančur, Alja Pungercar in Nika Višček, navdušil tako otroke kot starše. Seveda pa so bili otroci najbolj veseli, ko so zagledali dedka Mraza, ki je po krajšem uvodu pričel z obdarovanjem otrok. Veliko najmlajših je dedku Mrazu narisalo sličico, marsikateri se je z njim tudi slikal, bilo pa jih je tudi nekaj, ki so se bradatega in sivega moža prestrašili, saj so ga pobliže videli prvikrat. Obdarovanje dedka Mraza ima pri nas večletno tradicijo in prepričan sem, da bo tako tudi v prihodnje.

D. S.

MLADI PLANINCI NA RESEVNEM

V soboto, 25. 1. 2003, smo se člani šolskega planinskega društva odpravili na pohod na Resevno, ki se dviga nad Šentjurjem pri Celju 682 m visoko.

Na naše izhodišče smo se odpeljali z avtobusom, na katerem so nas že čakali planinci iz Novega mesta, naši stari znanci.

Po uri in pol vožnje smo izstopili v Šentjurju, odkoder smo se odpravili do planinskega doma na Resevnem, ki leži na nadmorski višini 640 m. Pot ni bila naporna, po uri in pol še kar počasne hoje smo prišli na cilj. V planinskem domu smo pomalicali, nato pa smo se nekateri odšli kepat, drugi pa so se z vodniki odpravili na razgledni stolp. Po kakšni uri smo se spustili v dolino.

Nato smo se odpeljali v terme v Podčetrtek in se sprehodili po topliškem parku. V bližnjem kraju Olimlje pa smo si ogledali baročno cerkev s samostanom in najstarejšo lekarno v Evropi. Pred odhodom domov smo se še posladkali v čokoladnici, "tovarni" čokoladnih bombonov vseh vrst.

Ker pot na Resevno ni bila zahtevna, smo bili na avtobusu med vožnjo domov še vedno polni energije. Zato se ne bomo ustrašili naslednjega pohoda, pravzaprav ga že nestrno pričakujemo.

Urša Šepić
Neja Strah

Šolski planinci na Resevnem

Udeleženci smučarskega tečaja

ZIMOVANJE NA ROGLI

V ponedeljek ob osmih smo se zbrali pred šolo in počakali na avtobus. Vozili smo se nekaj ur in se medtem tudi kdaj ustavili. Ko smo prispeli, smo si ogledali sobo. Bila je majhna, v njej so bili pogradi in omara. Vrata od omare so bila polomljena. Ko smo si uredili stvari, smo se šli kopat v bazen. Po kopanju smo gledali film, jedli malico in pili čaj. Čez nekaj časa smo imeli večerjo. Tako je bilo vsak dan, samo da smo imeli namesto kopanja smučanje. Učil je Dare Krhin. Smučali smo na Mašin žagi - sidru. Enkrat pa tudi na Uniarčku - jurčkih. V četrtek smo imeli tekmovanje. Jaz sem bila tretja. V petek smo spakirali stvari v potovalke in še zadnjič smučali. Po smučanju smo se odpeljali domov. V avtobusu smo gledali film Matilda. Ko smo prispeli pred šolo, so nas že čakali starši. Na Rogli je bilo zelo lepo.

Sara Gregorčič
3. a

BADMINTON

Badmintonska tekmovanja so v zimskem času na vrhuncu in tako je bilo kar nekaj tekmovanj, kjer so se mladi mirnski badmintonisti zopet odlično izkazali.

V začetku februarja je bilo v Ljubljani člansko državno prvenstvo v badmintonu, kjer so mirnski igralci igrali eno vidnejših vlog. Tako je naslov državnega prvaka osvojil Aleš Murn - TOM Mirna v dvojicah skupaj z Andrejem Poharjem in v mešanih dvojicah skupaj z Majo Pohar. Pri moških posamezno sta prišla z izredno igro do polfinala in bronaste medalje mirnska igralca Dušan Skerbiš in Kristjan Hajnšek. Odlično igro pa je pokazala tudi Urška Silvester (Blisk Mirna), ki se je sprehodila do polfinala, nato pa je za uvrstitev v finale po poldrugo uro trajajočem dvoboju premagala Olimpijino igralko in drugo nosilko Majo Tvrdo v treh igrah. V finalnem dvoboju ji je zmanjkalo moči in prvo mesto je tako osvojila Maja Pohar, ki je bila usodna tudi za Špelo Silvester v četrtfinalnem dvoboju. Sestri Silvester sta se izvrstno odrezali tudi v ženskih dvojicah, kjer sta osvojili srebrno medaljo. Pri moških dvojicah je do bronaste medalje prišel tudi Dušan Skerbiš skupaj z Gašperjem Plestenjakom iz Konexa. Kljub temu, da so ljubljancani osvojili večino najžlahtnejših odličij, so se tudi igralci mirnskih klubov TOM in Blisk odlično odrezali, saj so osvojili dve zlati, dve srebrni in tri bronasta odličja, četrtfinalisti pa so bili še Aleš Murn pri fantih ter Taja Borštnar in Katja Kolenc pri dekletih. Sestri Urška in Špela Silvester ter Aleš Murn so tako postali tudi zanesljivi udeleženci članskega svetovnega prvenstva, ki bo v mesecu maju v Angliji.

Tudi na badmintonskih tekmovanjih so lahko tribune polne gledalcev

Badmintonski klub TOM Mirna je v januarju organiziral drugi A turnir v badmintonu, na katerem je imelo pravico igrati 24 najboljših slovenskih in hrvaških igralcev in igralk badmintona. Na tem tekmovanju so dosegli naslednje rezultate: četrti je bil Dušan Skerbiš, peti Kristijan Hajnšek, osmi Aleš Murn in sedemnajsti Uroš Skerbiš. Pri dekletih je bila druga Urška Silvester, tretja Špela Silvester, peta Taja Borštnar, osma Katja Kolenc, dvanajsta Katja Strmole, petnajsta Blažka Andolšek, šestnajsta Maja Klemenčič in sedemnajsta Tina Jezernik. Pri dvojicah sta prvo mesto pri dekletih osvojili sestre Urška in Špela Silvester, med mešanimi dvojicami pa Urška Silvester in Kristijan Hajnšek, tretja pa sta bila Taja Borštnar in Dušan Skerbiš.

V decembru je na največjem in najmočnejšem evropskem tekmovanju za mlade igralce do 19 let v Heerlenu na Nizozemskem uspešno nastopila tudi Urška Silvester. Najboljša slovenska mladinka je zaradi zastrupitve s hrano morala predati finalno tekmo domačinki Sharon Bindels. Pred tem je Urška odigrala štiri tekme in na vseh zma-

gala brez večjih težav. Naša mladinska prvakinja je v skupini premagala Nemko Sandro Eckstain z rezultatom 11:0, 11:2. v osmini finala je izločila Nizozemko Eefje Besseling 11:5, 11:4, v četrtfinalu je bila boljša od Angležinje Jessica Weiff 11:1, 11:0 in v polfinalu je nadigrala še Danko Mijo Sejer - Nielsen 11:2, 11:2.

In še nekaj rezultatov iz mladinskih tekmovanj:

21. 12. je bil v Ljubljani drugi turnir do 19 let, kjer je zmagala Urška Silvester med posameznici, Taja Borštnar je bila tretja, pri fantih pa je četrto mesto osvojil Grega Skerbiš.

23. 02. 2003 so Mirnčani tekmovali tudi na 3. turnirju do 19 let, kjer je zopet slavila Urška Silvester pred sestro Špelo, pri fantih pa je bil Grega Skerbiš 5, zmagal pa je v igri dvojic.

V januarju sta bila dva turnirja najmlajših in sicer drugi turnir do 13 let v dvorani Bit Ljubljana, kjer je pri fantih zmagal Matevž Bajuk, tretja pa je bila pri dekletih Tina Jezernik.

Tretji turnir do 11 let je bil organiziran na igriščih Olimpije Ljubljana in pri dečkih je bil Urban Turk drugi, četrti je bil Miha Murčehajč, peti Nik Grden in šesti Rok Florjančič iz BK TOM Mirna.

Osmega februarja so na dan kulturnega praznika igralci BK TOM Mirna igrali tudi sedmo kolo prve državne badmintonske lige in v Ljubljani z rezultatom 6:1 premagali igralce BK Konex Ljubljana ter se tako tudi po sedmem kolu obdržali v vodstvu prve državne badmintonske lige.

Devetega februarja je bil v Lendavi turnir za mladinke in mladince do 17 let, kjer je med posameznici slavila zmago Taja Borštnar, pri fantih pa je bil četrti Tadej Jezernik in šesti Grega Skerbiš. Tudi pri mešanih dvojicah so zmago osvojili mirski igralci in sicer Taja Borštnar in Tadej Jezernik proti dvojici Grega Skerbiš - Černič.

Uspešne igre mirskih igralcev se bodo zanesljivo nadaljevale tudi v prihodnjih mesecih, čeprav se v zadnjem času pozna osip igralcev in igralk zaradi pomanjkanja dvorane na Mirni in upamo, da bo v septembru v novi telovadnici klub na novo zaživel.

D. S.

ZABRDJE 2003

Organizator Smučarski klub Zabrdje je v lepem nedeljskem popoldnevu 19. januarja 2003 priredil smučarske skoke na 30-metrski skakalnici sredi vasi. Kot vsako leto, so tudi za to tekmo vložili precej truda za preventiven dovoz snega in "okrasitev" skakalnice z iztekom, tudi z žejo I. in žejo II., kot je napovedovalec Niko Borštnar poimenoval stojnice s pijачami, kamor je številne gledalce vztrajno vabil po zvočnikih.

Proti pričakovanjem prireditelja je bila športna lista tekmovalcev zelo kratka. Vsega 19 tekmovalcev se je odpravilo na vrh zaletišča, vendar se je že po poskusni seriji čutilo, da bo tekma za najboljša mesta trda in neizprosna. Kot opravičilo za maloštevilne tekmovalce smo nervozni navijači sprejeli dejstvo, da je bilo dovolj novozapadlega snega daleč naokoli za vse prireditelje tovrstnih tekmovanj, ki so seveda to priliko tudi izkoristili.

Neglede na te okoliščine se je tekma odvijala po pričakovanjih. Zmagal je nekdanji slovenski reprezentant (in nekdanji trener zabrških orličev) Robert Bregar z novima rekordoma skakalnice (31,5 m in 32 m). Blestela je tudi domačinka Maja Vtič, ki je s skokoma 28,5 in 28,5 m naklestila večino fantov. Pohvala za lepo izvedena skoka

(27,5 in 26,5 m) gre tudi njeni mlajši kolegici Evi Logar, ki je sicer državna prvakinja med dekleti do 14. leta.

Maja Vtič je lani osvojila naslov članske državne prvakinja v smučarskih skokih. Tudi ostali varovanci SK Zabrdje so se odlično odrezali. Tako so bili izidi:

do 15. leta: 1. Jure Erazem 30,5 m / 29,5 m, 2. Blaž Dim 29 m / 29 m, 3. Denis Kramar 26 m / 27,5 m (vsi Zabrdje);

člani: 1. Robert Bregar (Zabrdje), 2. Primož Martinčič 30 m / 29 m, 3. Tomaž Smrgut 26,5 m / 26 m (oba Sopot);

veterani: 1. Jože Župan 28,5 m / 28 m

članice: 1. Maja Vtič 28,5 m / 28,5 m, 2. Eva Logar 27,5 m / 26,5 m (obe Zabrdje), 3. Anja Tepeš 25,5 m / 27,5 m (Dolomiti)

Da zabrški smučarski skakalci nekaj pomenijo tudi v državnem merilu, so dokazali na ekipnem državnem prvenstvu, kjer so v kategoriji do 15 let zasedli 6. mesto.

Omeniti velja, da zabrški AS Damjan Vtič ni tekmoval, ker se je pripravljal na tekmovanje višjega ranga. Tako je medtem že odskakal na mladinskem svetovnem prvenstvu v kraju Solleftea na Švedskem, kjer se je uvrstil na 17. mesto, ekipno pa je bila Slovenija 5. Damjan seveda nastopa v nordijski kombinaciji (tek + skoki). Na 21. zimski univerzijadi v Trbižu v Italiji je Damjan skupaj z Gregom Verbajsom in Anžetom Brankovičem dosegel izjemen rezultat. Ekipno so

Z leve: J. Erazem, Blaž Dim, Maja Vrtič, Eva Logar, Anja Tepeš, spredaj Petra Kramar

bili v kombinaciji 3 x 5 km in skoki na 90-metrski skakalnici srebrni. Pred njimi so bili le Japonci.

Vsem, neutrudnim organizatorjem in vodstvu kot tudi mladim, zagnanim skakalcem gredo vse čestitke! Vabijo vse, ki se jim želijo priključiti v tem lepem športu, da pridejo ob torkih in četrtnih ob 17. uri v telovadnico OŠ Mirna.

D. Z.

BOGATA ZIMSKA DEJAVNOST NA OŠ MIRNA

"TAKE ZIME PA ŠE NE"

ZIMOVANJE

Od 16. do 20. decembra je 46 učencev zaužilo zimske radosti na prekrasni Rogli. Pod strokovnim vodstvom učiteljev smučanja so otroci smučali, tekli na smučeh, deskali na snegu, plavalili...

SMUČARSKI TEČAJ

Udeležilo se ga je 50 otrok. Pet dni so otroci marljivo vadili smučarske veščine. Šesti dan smo zaključili s tekmo v veleslalomu.

ŠOLSKO PRVENSTVO V VELESALOMU

Na Zdratniku je tekmovalo 84 otrok iz vrtca, male šole in osnovne šole. Mirnska podjetja so za prizadevnost bogato nagradila najboljšiše.

OBČINSKO PRVENSTVO V VELESALOMU

Tekmovanja se je udeležilo 114 učencev, vseh petih osnovnih šol občine Trebnje. Tekmovanje smo skupaj z učenci organizirali na Zdratniku. Naši tekmovalci so se odlično odrezali.

PODROČNO PRVENSTVO V VELESALOMU (Gače - 12. 02. 2003)

12 najboljših smučarjev iz naše šole se je udeležilo področnega prvenstva nekategoriziranih tekmovalcev, ki je bilo na smučišču Gače. Bili so najboljši, saj so tako pri mlajših in tudi starejših tekmovalcih postali področni prvaki.

POKLJUŠKI MARATON

40 učencev se je udeležilo pokljuškega maratona za osnovnošolce. Maraton ni bil tekmovalnega značaja. Vsi so v cilju dobili medalje, malico in čaj. Druženje s preko 1000 osnovnošolci iz vse Slovenije je bilo zelo prijetno.

DRŽAVNO PRVENSTVO V VELESALOMU (8. marec - Soriška planina)

Maja Vtič in Jure Erazem sta se na področnem prvenstvu uvrstila na državno prvenstvo nekategoriziranih učencev.

ŠOLSKO PRVENSTVO V SMUČARSKIH TEKIH (15. marec - Pokljuka)

132 učencev je tekmovalo na 1000 in 2000 metrski razdalji. Glede na to, da učenci veliko tečejo med urami športne vzgoje, so vsi uspešno premagali te razdalje.

Ekipa OŠ Mirna na pokljuškem maratonu

DRŽAVNO PRVENSTVO V BIATLONU IN SMUČARSKIH TEKIH (Pokljuka - 15. marec)

Letos branimo ekipno zmago iz lanskega leta, ki smo jo osvojili v biatlonu, lokostrelskem biatlonu in smučarskih tekih. Na ta tekmovalca se veliko pripravljamo in tudi letos pričakujemo dobre rezultate.

SEMAFOR REZULTATOV (prvi trije)

VELESALOM:

1., 2. razredi

Učenke

1. Tina Breč
2. Tamara Tratnik
3. Leja Bevc

3., 4. razredi

Učenke

1. Alja Pungerčar
2. Ana Pančur
3. Sara Gregorčič

5., 6. razredi

Učenke

1. Ana Pevec
2. Eva Logar
3. Katra Kozolc

7., 8. razredi

Učenke

1. Maja Vtič
2. Maša Dvornik
3. Nina Vojnovič

Učenci

1. Mitja Šemrov
2. Jan Jerovšek
3. Simon Drčar

Učenci

1. Blaž Zaplotnik
2. Toni Bregant
3. Domen Starina

Učenci

1. Matevž Bajuk
2. Vito Šemrov
3. Blaž Jerovšek

Učenci

1. Jure Erazem
2. Tilen Zore
3. Grega Logar

SMUČARSKI TEK

5., 6. razredi

Učenke

1. Eva Logar
2. Katra Kozolc
3. Špela Kozolc

7., 8. razredi

Učenke

1. Maja Vtič
2. Maša Dvornik
3. Nastja Karlič

Učenci

1. Matevž Bajuk
2. Jan Pišek
3. Vito Šemrov

Učenci

1. Blaž Dim
2. Grega Logar
3. Matej Drčar

ŠOLSKO PRVENSTVO V VELESALOMU

ZAČETNIKI

- Jure Smole
Nastja Štane
Bjorn Bračko

1., 2. razredi

Učenke

1. Valentina Potokar
2. Tina Štefančič
3. Tija Borštnar

3., 4. razredi

Učenke

1. Jerca Bajuk
2. Alja Pungerčar
3. Bronja Nader

MALA ŠOLA

- Matic Prijatelj
Ana Abina
Jan Van den Brok

Učenci

1. Jan Jerovšek
2. Samo Sladič
3. Simon Drčar

Učenci

1. Borut Metelko
2. Blaž Zaplotnik
3. Toni Bregant

5., 6. razredi**Učenke**

1. Eva Logar
2. Katra Kozolc
3. Alja Zupan

7., 8. razredi**Učenke**

1. Maja Vtič
2. Tamara Bevc
3. Nina Vojnovič

OBČINSKO PRVENSTVO - VELESALOM**1., 2. razredi****Učenke**

1. Nika Bračko
2. Tina Stefančič
3. Valentina Potokar

3., 4. razredi**Učenke**

1. Jerca Bajuk
2. Bronja Nader
3. Alja Pungerčar

5., 6. razredi**Učenke**

1. Ana Pevec
2. Eva Logar
3. Katra Kozolc

7., 8. razredi**Učenke**

1. Maja Vtič
2. Tamara Bevc
3. Nina Vojnovič

PODROČNO PRVENSTVO V VELESALOMU**5., 6. razredi****Učenke**

1. Ana Pevec
2. Katra Kozolc
3. Eva Logar

EKIPNO: TEKMOVANJE 9 ŠOL - MIRNA 1. MESTO**7., 8. razredi****Učenke**

1. Maja Vtič
2. Tamara Bevc
3. Špela Kozolc

EKIPNO: TEKMOVALO 7 ŠOL - MIRNA 1. MESTO**ŠOLSKO PRVENSTVO V SMUČARSKEM TEKU****4. razredi****Učenke**

1. Nives Vavtar
2. Lea Franko
3. Bronja Nader

5., 6. razredi**Učenke**

1. Eva Logar
2. Tanja Kolenc
3. Špela Kozolc

7., 8. razredi**Učenke**

1. Maja Vtič
2. Jolanda Debevc
3. Blažka Andolšek

Učenci

1. Vito Šemrov
2. Matevž Bajuk
3. Klemen Kramar

Učenci

1. Grega Logar
2. Jure Erazem
3. Blaž Dim

Učenci

1. Simon Drčar
2. Samo Sladič
3. Jan Zupan

Učenci

1. Borut Metelko
2. Blaž Zaplotnik
3. Aleks Miklič

Učenci

1. Vito Šemrov
2. Matevž Bajuk
3. Klemen Kramar

Učenci

1. Jure Erazem
2. Blaž Dim
3. Miha Kozolc

Učenci

1. Matevž Bajuk
2. Blaž Jerovšek
3. Vito Šemrov

Učenci

1. Jure Erazem
2. Miha Kozolc
3. Blaž Dim

Učenci

1. Borut Metelko
2. Andrej Gracar
3. Janez Brajer

Učenci

1. Blaž Jerovšek
2. Denis Kramar
3. Vito Šemrov

Učenci

1. Jure Erazem
2. Matej Drčar
3. Robi Baranašič

Tudi učitelji OŠ Mirna se izpopolnjujejo v teku na smučeh

Tako široko zastavljen program zagotovo ne bi uspel, če nam ne bi pomagali zunanji sodelavci: Janez Kolenc, Darko Krhin, Bojan Kolenc, Mario Umek, Katja Kolenc, Sonja Bevc.

Zahvaljujemo se številnim domačim podjetjem, predvsem pa Preventu Mirna in KS Mirna.

NA SMUČARSKEM TEČAJU

V šoli smo dobili obvestilo, da se bo začel smučarski tečaj. Z bratom sva se prijavila, ker bi se rada naučila bolje smučati.

V soboto naju je očka peljal na smučišče na Zdratnik. Najprej so nas razvrstili po skupinah. Prvi dan smo morali "štamfati", da smo utrdili progo. Pa tudi vlečnica, tako so rekli, ni delala.

Po štirih urah smučanja in "štampanja" sem bila zelo utrujena. Naslednje dni mi je bilo bolje, ker je vlečnica že delovala.

Tečaj smo končali v četrtek, ko smo imeli tekmovanje v veleslalomu. Bila sem zelo vesela, ker se bila druga. V šoli sem v torek dobila srebrno medaljo.

Alja Pungerčar, 3. a

*Človek je voz, pajčevina, mreža,
v katero so prepleteni odnosi. Le ti
odnosi so pomembni, ne moremo živeti
le sami zase. Na tisoče vlaken nas povezuje
s soljudmi, po teh vlaknih, kot po dobrohotnih nitih,
potekajo naša dejanja kot vzrok in se vračajo kot učinki.*

*Vse lepo želi vsem krajanke, ženskam, mamicam in
dekletom ob njihovem prazniku - dnevu žena in materin-
skem dnevu*

TRGOVINA PALMA**ŠENTRUPERT**

07 34 34 451, 07 34 34 450

MIRNA

07 30 47 177

- pestra izbira pomladne konfekcije (otroške, moške, ženske)
- posteljina, brisače, odeje "Svilanit" - UGODNO
- velika izbira jensa od 2.990 SIT dalje
- dekorativni program
- športna obutev
- darilni program
- aranžiranje daril
- rezano cvetje, lončnice
- izdelki iz suhega in svežega cvetja
- venci, žalni venci, ikebane
- nagrobni aranžmaji
- poročni šopki
- kozmetika
- nakit, ure, torbice

KONKURENČNE CENE!

NAGRADNA KRIŽANKA – TOM

KRAJAN	2. DEL GESLA	PREBIVALEC ABESINJE	TEKOČINA V PLINASTI OBLIKU	ZENSKO IME	ANICA ZIDAR	POLJSKA REKA	ZANIMANJE	AMERICIJ	POŽELJENJE	4. DEL GESLA	IRIDIJ	IVAN BRATKO
PERZIJSKI KRALJ								3. DEL GESLA KOS OBLAČILA		MESTO V JZ ROMUNIJI		
1. DEL GESLA										PRODAJNI POPUST AJDOV KRUH		
ANGLEŠKI SLIKAR (GUY)					100			SREDOZ RASTLINA OGLAS			BROM	GRŠKORIMSKI STARI VEK LADJA ZA PREVOZ NAFTE
IZBICA					LEPOSLAVA KMEČKO ORODJE			ŽELEZOV OKSID			KIJ PLOD	
20. IN 10. ČRKA ABECEDE			JOSIP MURN	TUJE Z. IME ALENKA				PREDLOG		GOZDNA ŽIVAL SPODNJE HLACE		
KLADA, NA KATERI SEKAMO						ITALIJANSKI PISEC (UMBERTO)		SPODNJA OKONČINA			TOMISLAV NERALIČ SUKANEC	
SLOVANSKI BOG ŽIVINE						DESNI PRITOK VISLE		OVADUH IRIDIJ				
ŠOLSKI RED						REKA SKOZI BERN	VRSTA PIHALA	MESTO V JUŽNI MADŽARSKI ENA OD RAS			DWIGHT EISENHOVER ...	
KRAJAN	PRIPADNIK TALIBANOV	KAJETAN KOVIČ GOROVJE V ITALIJI			INDIJSKI MOGUL				CELJE		HIMALAJSKA KOZA	
PLADENJ					SVETLO ANGLEŠKO PIVO							
AVSTRIJS. POROČ. AGENCIJA				TITAN	ZORANA ZEMLJA							
PREDEL MARIBORA OB DRAVI					VEK SMUČAR NOEL							
KEMIČNI ELEMENT in						IRIDIJ FR. SMUČAR CHRISTOPHE						
DENAR V ETIOPIJI				MEMBRANA ŽELEZO								
KOMAR MRZLIČAR												
RAVNALO												

NAGRADNI KUPON KRIŽANKA

KRAJAN 1/2003

Nagrajenci križanke iz Krajana št. 4/2002, so naslednji:

- Rok Kirm, Gomila 15, Mirna
- Marija Žur, Pot na Poljšco 68, Krško
- Alojz Kirm, Gomila 15, Mirna

Reševalce nagradne križanke prosimo, da izreže te spodnji kupon in ga prilepi na dopisnico ter ga skupaj z geslom nagradne križanke pošlje na naslov: KRAJEVNA SKUPNOST MIRNA,

Glavna cesta 28, 8233 Mirna, **najkasneje do 25. marca 2003.**

Dopisnic brez nagradnega kupona pri žrebu ne bomo upoštevali!

NAGRADE:

Podjetje TOM bo nagradilo tri reševalce, ki bodo pravilno napisali geslo.

KRAJAN - Glasilo Krajevne skupnosti Mirna • Izdajatelj: Krajevna skupnost Mirna • Glavni urednik: Dušan Zakrajšek • Odgovorni urednik: Dušan Skerbiš • Oblikovanje in prelom: Špes grafika, Novo mesto • Tisk: KOPO d.o.o., Mirna • Glasilo izhaja po potrebi. Naklada: 1300 izvodov.